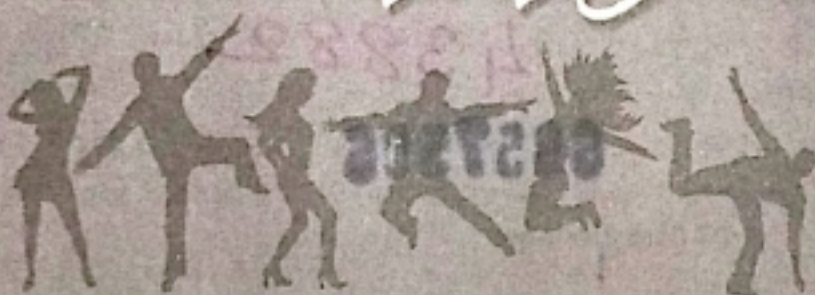

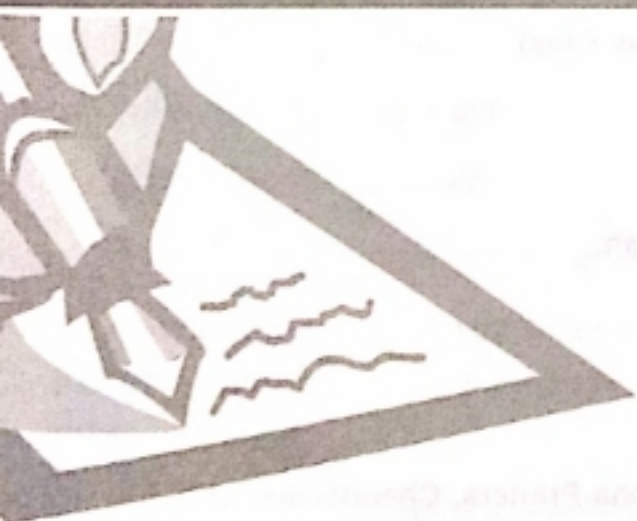
சப்தாஜோசப்

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்கு சொன்னது

சபீதாஜோசப்

முதல்புரை

எந்தக் கலையாக இருந்தாலும் எந்த இலக்கியமாக இருந்தாலும் அது லட்சோப லட்சம் மக்களிடம் பேசக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் - என்பது மகாத்மா காந்தியின் வாக்கு,

உன்னிடம் கவிதை என்னும் பொன் இருந்தால் வாழ்க்கை என்னும் உரைகல்லில் அதைத் தேய்த்துப் பார் - என்பது மகாகவி அல்லாமா இப்பால் வாக்கு.

இவைகளை உறுதிமொழியாகக் கொண்டு தமது எழுத்துப் பயணத்தைத் தொடங்கியவர் சபீதாஜோசப்.

எழுத்து நடையில் எளிமை, சொல்லும் விஷயத்தில் சமூகத்துக்கு ஒரு மெசேஜ். இதுதான் இவரது பாணி.

1989-இல் பத்திரிகையாளராக வாழ்வை தொடங்கினார். தமிழகத்தின் பல முன்னணி இதழ்கள் மூலம் அறியப்பட்டவர். பல ஆண்டு அனுபவத்தை எழுத்தாக்க நக்கீரன் வாசல் திறந்து விட்டது.

2006-இல் எழுத்தாளராக 'பெரியார் 100', 'காமராஜர் 100', 'அண்ணா 100', 'கலைஞர் 100', 'எம்.ஜி.ஆர். 100', 'சிவாஜி 100', 'கண்ணதாசன் 100', 'கலைவாணர் 100', 'ரஜினி 100', 'கமல் 100' என்று நூறுகளில் தமது படைப்பு பணியைத் தொடர்ந்தார்.

2006-இல் பத்து நூல்கள்.

2007-இல் இருபது நூல்கள்

2008-இல் 22 நூல்கள்

2009-இல் 16 நூல்கள்

2010-இல் இன்னும் பல அரிய நூல்கள்

என ஐந்து ஆண்டுகளில் உச்சத்தைத் தொட்டிருக்கும் எழுத்தாளர் சபீதா ஜோசப்பை விரைவில் சதம் அடிக்க நக்கீரன் பதிப்பகம் வாழ்த்துகிறது.

'தத்துவ மேதை ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது' எனும் இந்நூலை மிக நேர்த்தியாகத் தொகுத்தளித்துள்ளார் இந்நூலாசிரியர் சபீதாஜோசப்.

ஜே.கே. ஓர் அறிமுகம்

யார் இந்தக் கிருஷ்ணமூர்த்தி?

அவர் யார் என்ற கேள்விக்கு, அவர் யாருமற்றவர் என்பதுதான் பொருத்தமான பதில். ஏனென்றால், அவர் தனது சுயத்தை, ஆளுமையை, அகத்தின் முகத்தை அழித்துக் கொண்டவர். அவர் ஒரு சாதாரண மனிதர், அழகான மனிதர்.

தொண்ணூறு ஆண்டுகள்வரை நம்மோடு இப்பூமியில் வாழ்ந்தார். இதில் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள்வரை நம்மோடு சதா கலந்துரையாடினார், போதித்தார், எழுதினார்.

மனிதமனம் பற்றி, மனித உறவுகள் பற்றி, மனித விழிப்புணர்வு பற்றி, மனித வாழ்வின் சகல சிக்கலான பரிமாணங்கள் பற்றியும், மிகவும் கனிவுடன், மிகவும் அக்கறையுடன், மிகவும் துல்லியமான தெளிவுடன், மிகவும் அழகான, அற்புதமான கவிதா மொழியில் பேசினார், எழுதினார். அவரது போதனைகள், எழுத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் ஒன்றுசேர்த்து தொகுத்துப் பார்த்தால் அவை ஒரு பெரும் தத்துவார்த்தமாகவோ, கருத்துக் களஞ்சியமாகவோ அல்லது ஒரு ஆன்மிக தரிசனமாகவோ அமையமாட்டா,

அவை அனைத்துமே நம்மை நோக்கி எறியப்படும் கேள்விகள்; நம்மோடு சேர்ந்து நடத்தப்படும் தேடுதல்கள்: நமது கனவுகளைக் கலைந்து, நம்பிக்கைகளை உடைத்து, விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் விசாரணைகள். கிருஷ்ணமூர்த்தி நமக்கு எவ்வித தத்துவக் கோட்பாடுகளையும் நெறித்து விடவில்லை. ஆன்மிக ஞானதரிசனத்தை அளித்து விடவில்லை. உண்மைப் பொருளைக் கண்டுகொள்ள ஒரு மார்க்கத்தை காட்டவில்லை.

யுகம் யுகமாய் நமக்குள், நமது மனக் குகை இருட்டினுள், நாமே வரைந்து விட்ட நிழலுருவங்களை, புனைந்துவிட்ட பொய்மைகளைக் கண்டுகொள்வதாயின் நாமே நமக்கு ஒளியாக வேண்டும் என்கிறார் கிருஷ்ணமூர்த்தி. அவரது போதனை ஒரு புதுமையான சுயதரிசனக் கண்ணாடி.

மனிதகுலம் இன்று தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளும் ஒரு பயங்கர அணு யுத்தத்தின் விளிம்பில் நிற்கிறது. உலகமானது பிளவுபட்டு, மனித உறவுகள் சிதைபட்டுக் கிடக்கின்றன.

வல்லரசுகள் என்றும், நாடுகள் என்றும், இவைகள் என்றும், மதங்கள் என்றும், வர்க்கம் என்றும், சாதி என்றும் மனித இனம் சிதறுண்டு முரண்பட்டு மோதுகிறது.

தேசிய வாதம், இனவாதம், மதவாதம் என்ற வெறிபிடித்த சித்தாந்தங்கள் வன்முறைக்குத் தூபமிடுகின்றன. உலகின் பல முனைகளில் யுத்தம், போராட்டம், புரட்சிகள் வெடித்து மனிதனை மனிதன் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

இவ்விதம் மனித வாழ்வு சீர்குலைந்து கிடப்பது ஏன்? மனித உறவுகள் சிக்குப்பட்டு குரோதமடைவது ஏன்? மனிதர்களிடையே அன்பும், அமைதியும், ஒத்திசைவான வாழ்வும் செத்துப் போனது ஏன்? மனிதன் முழுமையோடு, நிறைவோடு, உள்ளும் புறமும் இசைவாக அமைதியோடு ஆனந்தமாக வாழமுடியாதா?

மனிதன் நாகரிகங்களைத் தோற்றுவித்தான். அவை அழிந்துபோன, சாம்ராஜ்ஜியங்களைக் கட்டி எழுப்பினான். இவை இடிந்து விழுந்தன. சமுதாய வடிவங்களை உருவாக்கினான். அவை சிதைந்துபோயின. மனிதன் மீண்டும் ஓர் உன்னதமான, புதுமையான சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்ப விழைகிறான். சமுதாய அமைப்பை மட்டும், மீண்டும் மீண்டும் மாற்றியமைத்து விடுவதால் மனிதன் கபிட்சமடைய முடியுமா?

வாழ்க்கை என்பதே ஒரு மாபெரும் இயக்கம். ஒரு மாபெரும் சக்தி, நமது மனம், நமது எண்ணம், நமது உணர்வு, நமது ஆசைகள் எல்லாமே இந்த இயக்கத்தின், இந்தச் சக்தியின் வெளிப்பாடுகள்தான்.

நமது மனதில், எண்ணத்தில், உணர்வில், ஆசையில் பிணக்கும் போராட்டமும் தாண்டவமாடும்பொழுது நமது உறவுகளில் முரண்பாடு தலைதூக்கும்பொழுது இந்தச் சக்தி விரயமாகிறது. வீணாகிறது.

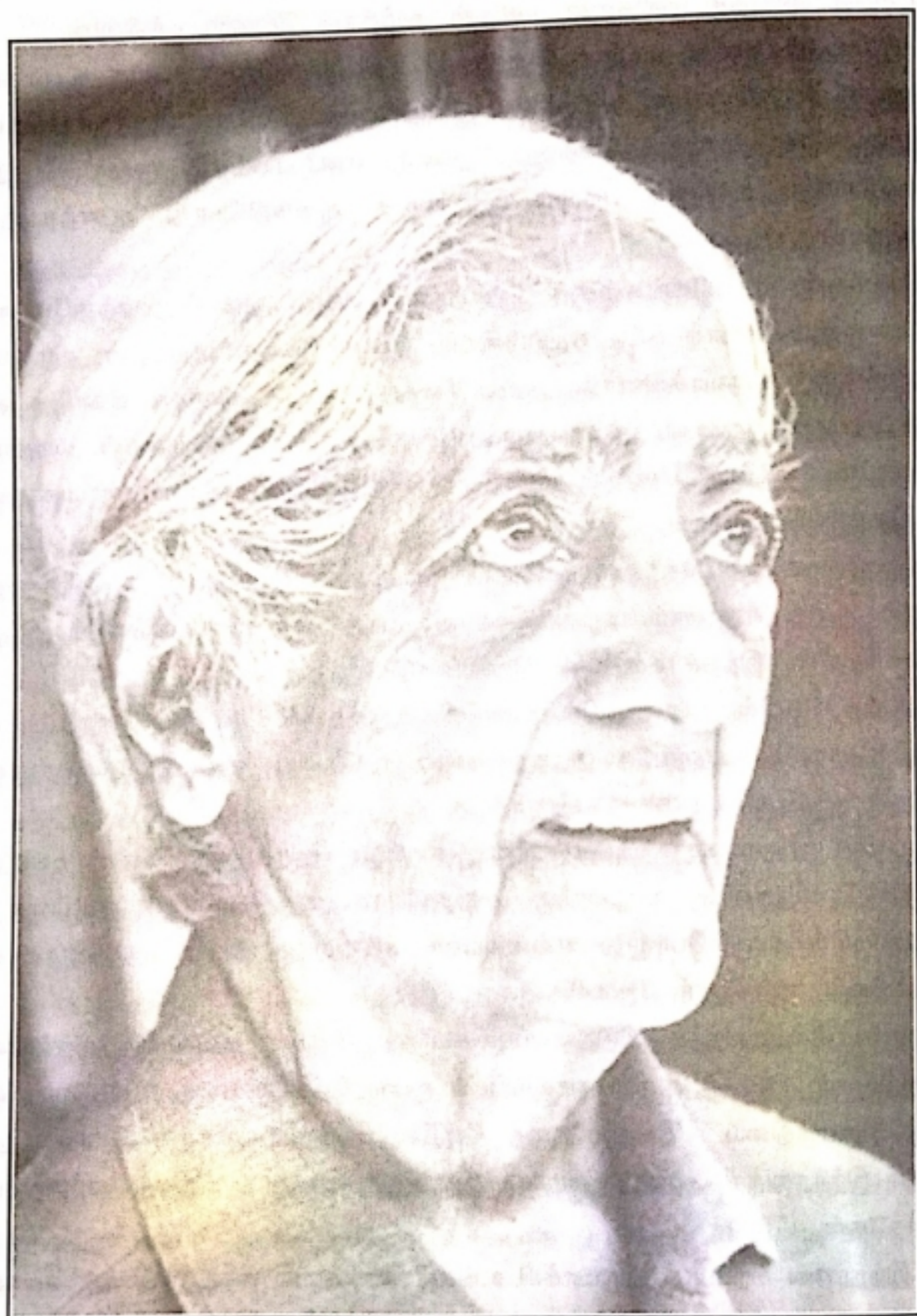
மனித மனமானது விழிப்புணர்வு கொண்டு, தனக்குள் தெளிவு கண்டு, உள்ளும் புறமும் முழுமையான, அமைதியான ஒத்திசைவான வாழ்வைத் தழுவிக்கொள்ளும்பொழுது எல்லையற்ற சக்தியாக அங்கு ஞானோதயம் பிறக்கிறது. என்கிறார் ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

சமீபத்தில் மறைந்த விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் ஆண்டன் பாலசிங்கம். 1987-ல் ஏ.எஸ். பாலசிங்கம் என்ற பெயரில் எழுதிய கட்டுரையின் ஒரு சிறுபகுதியை, 'தத்துவமேதை ஜே.கே. மாணவர்களுக்குச் சொன்னது' எனும் இந்நூலுக்கு அணிந்துரையாக இருக்கும் என்பதால் உங்கள் பார்வைக்கு வைத்தேன்.

இந்நூலை சிறப்பாக உருவாக்கி உங்கள் கரங்களில் தவழ விட்ட அண்ணன் நக்கீரன்கோபால் அவர்களுக்கு நன்றி.

என்றும் நட்புடன்,

சபீதாஜோசப்

அன்பு உடைப்பதல்ல

“அன்பை எண்ணத்தினால் சிறுசிறு துண்டுகளாக உடைக்க முடியாது. எப்பொழுது அன்பு சிறுசிறு கூறுகளாக உடைத்தெரியப்படுமோ- அதாவது தன்னலமற்றது, தன்னுடையது, புலனறிவு, ஆன்மிகம், என்நாடு, உன்நாடு, என் தெய்வம், உன்தெய்வம் என்று உடைக்கப்படும்போது அது அன்பாகாது. அது முற்றிலும் வேறான ஒன்றே”.

தியானத்தின் உறுதி

“நம்பிக்கை, பிடிவாதக் கொள்கைகள் உள்ள ஒருவன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து பார்க்க கட்டும், ஆனால் தியான உலகை அடைவது மட்டும் முடியாது.

தியானம் செய்ய விடுதலை தேவை. முதலில் தியானம் பிறகு விடுதலை என்பது இல்லை. சமூக நெறிகளையும் அவற்றின் மதிப்புகளையும் முற்றிலும் மறுத்தலே தியானத்தின் முதல் நடை. அதுவே விடுதலை. தியானம் பலரும் சேர்ந்து வணங்கும் ஒரு பொதுச்செயலல்ல. தன்னந்தனியே நிற்பது”.

உறவு குறித்த விழிப்பு

“ஒருவருக்கொருவர் கொள்ளும் உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் சமூகம் அமைகிறது. நம்மில் பெரும்பாலோருக்கு இயற்கையுடனான உறவு பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லை.

மக்கள், அந்தக்கண்ணாடிகளை (தான் என்கிற உணர்வை) நீக்கிப்பார்க்காத வரையில் ஒரு பொருளின் உண்மையான வண்ணத்தைப் பார்க்க முடியாது.

ஒரு கணநேரத்திற்கு நான் என்ற தனி உணர்வினை முற்றிலும் கைவிடச் செய்வது ஆண், பெண் உறவின் விளைவு. ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் பிரிந்து நிற்கும்

தத்துவமேதை ஐ.கிருஷ்ணமூர்த்தியாரைப்பற்றித் திபாரணம்

உணர்ச்சி தோன்றும்போது அன்பும் இல்லாமற் போகின்றது. எப்போது அன்பு உண்டோ அப்போது மற்றவர்களிடமிருந்து மட்டுமல்ல... தன்னிடமிருந்தும் விடுதலை கிடைக்கிறது”.

வன்முறையை நீக்குவோம்

“உலகில் மனித சமுதாயத்தில் நடக்கும் சண்டைகள், கலகங்கள், நாடுகளுக்கிடையே வளரும் பகைகள், வகுப்புகளுக் கிடையேயான பூசல்கள், இவற்றிலெல்லாம் மலிந்து கிடக்கின்ற வன்முறை மட்டுமல்லாமல், நமது உள்ளத்திலேயும் தாண்டவமாடும் வன்முறையை எப்படிக் காண்பது என்பதை உணருவோமேயானால் அதற்கு அப்பாலும் நம்மால் ஒருவேளை போக முடியும்.

இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சினைதான். ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக மனிதன் வன்முறையையே கையாண்டு வந்திருக்கிறான். உலகெங்கிலும் சமயங்கள்- மதங்கள்- யாவும் மனிதனை மென்மையுள்ள வனாக ஆக்க முயன்று வந்துள்ளன. அந்த முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை”.

ஆசையின் விளைவு

“வாழும் உலகிலும் மறு உலகிலும் சிறந்தவனாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை மனிதனுக்கு உண்டு, உலகிலே எல்லோரும் மதிக்கும் மனிதனாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையின் விரிவுதான் போட்டியும், பொறமையும். ஒருவரையொருவர் அழிப்பதும் ஆக எல்லாமே தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்ளும் செயல்தான். இதில் மறு உலகிலும் பாதுகாப்பையும் பதவியையும் நாடுகிறோம்”.

அன்பு வழி

“அன்பும் அந்த அழகின் உணர்வும் இல்லையேல் நல்லறம் என்பது இல்லை.

அன்பில்லாத இதயமும் மனமும் அழகை

இழந்து, வறுமை மிகுந்துதான் இருக்கும். ஆனால், அன்பும் அழகும் இருக்கின்ற போது நீங்கள் எதைச் செய்தாலும் அது ஏற்றமுள்ளதாக இருக்கும். எதைச் செய்தாலும் அது சிறப்புடன் விளங்கும்.

அன்புடன் வாழ அறிவீர்களானால் உங்கள் விருப்பம்போல் எதையும் செய்யலாம். ஏனென்றால் எல்லாப் பிரச்சினைகளுமே அன்பால் தீர்ந்துவிடும்”.

காலம் அறி

“கடந்த காலம் என்பது சேமிக்கப்பட்ட அனுபவங்கள், மரபுகள், கல்வி கேள்விகளால் பெற்ற அறிவு, எண்ணங்கள் போன்றவைதான் கடந்த காலமும் ஆகும். சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால் அதுவே நினைவாற்றல் ஆகும். இந்த கோணத்தில் கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் என்பவை யெல்லாம் ஒன்றே.

கடந்த காலம் என்பது நிகழ்காலத்தால் எதிர் காலத்திற்கு இட்டு செல்லப்படுகிறது. இருந்தது என்பது இருப்பது என்றும் இருக்கப்போவதாகவும் ஆகின்றது”.

ஆராய்ந்துப் பார்

“ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட நம்பிக்கையுடன் இணைக்கப்படுகிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் சந்தோஷத்தை அடைய அதை நம் முடன் இணைத்துக்கொள்கிறோம். இதனால் பிரச்சினையை ஆழ்ந்து நோக்கி ஆராய முடியாமல் போய்விடுகிறது.

நம்முடைய தனிப்பட்ட நம்பிக்கை, அனுபவம் காரணமாக இவற்றுடன் தனித்து இருக்க விரும்புகிறோம். இதனால் உலகில் அமைதி ஏற்படாது. உலகில் அமைதி நிலவ வேண்டுமானால் பிரச்சினையை மேலெழுந்த வாரியாக அல்லாமல் ஆழ்ந்து ஆராயவேண்டும்”.

வாழ்க்கை நெறி

“மற்றவர்களின் சொற்கள் மூலமாகத்தான் நமது வாழ்க்கை ஊட்டம் பெறுகிறது. அதனால் அந்த வாழ்வில் ஆழமும் பொருளுமின்றி அதனை அவ்வாறே கடைபிடித்து வாழும் நாம் இரண்டாந்திர மக்களாகவும் ஆகிவிடுகிறோம்.

நமது விருப்பு, வெறுப்புகள் அல்லது உள்ளப் போக்குகள் இவற்றால் இழுக்கப்படுதல், நம் குழ்நிலை அல்லது வாழ்க்கை நடப்புகள் இவற்றால் உந்தப்படுதல், பிறர் சொற்படி வாழ்தல் இவையே தாம் நம் வாழ்வின் நெறியாய் அமைந்து விடுகின்றன”.

அன்பிலே நிறைந்திரு

“மனது ஒடிக்கொண்டே இருந்தால் அங்கு அன்புக்கு இடமில்லை. அன்பு இருக்குமிடத்தில் சமூகப்பிரச்சினைகளே கிடையாது. ஒரு புதிய எண்ண அலைபோன்று. ஒருபுதிய கருவி போன்று கருதி தேடலாமே ஒழிய, இதைத் தேடிச் கண்டு பிடித்து வெற்றி காண முடியாது.

எண்ண அளவில் அன்பு இருந்தால் போதாது. அன்பிலேயே முழுகிவிடவேண்டும். அன்பிலேயே தோய்ந்து விடவேண்டும், நாம் பேராசை பிடித்தவர்களாக இருக்கக்கூடாது. என்று மனம் சிந்தித்தாலும் உன்னிடம் பேராசை நிரம்பி வழிகிறது.

மனம் ஆசைப்பட்டு அதை அப்பியாசித்தாலும் மனத்தளவில்தான் இது இருப்பதால் அன்பு நிலையில் இருக்க முடிவதில்லை”.

சீரான வாழ்வு

“சமூகத்திற்கு ஏற்றபடி வாழும் வாழ்க்கையை உங்கள் குழந்தைக்கு கற்பித்து அவர்களைத் தயாரிப்பது அவர்களைக் கொலையுண்டு மடிவதற்கு தயாரிப்பதே ஆகும். உண்மையிலேயே உங்கள்

குழந்தைகளிடம் உங்களுக்கு அன்பிருந்தால் உலகத்தில் சண்டை எதுவும் நடைபெறாது. உண்மை என்பது பாதையற்ற பிரதேசம். எந்த அமைப்பும் எந்த நம்பிக்கையும் எந்த மதமும் உண்மைக்கு இட்டுச் செல்லாது”.

உறவுடன் வாழ்

“ஒரு குறிப்பிட்ட உறவு என்கிற பழக்கத்திற்குள் நாம் விழுந்து விடுகிறோம். நாம் நன்றாக கவனித்தோமானால் உறவு என்பது மிகவும் நுணுக்கமான, மின்னலைவிட வேகமானதாக, கடினமானதாக, பராமரிக்கக் கூடியதாக வேண்டுகிறோம்.

எனவே, அதுதன் நறுமணத்தை, அழகை இழக்கிறது. ஒருவர் மற்றொருவரிடம் சரணடையாமல் அல்லது ஒருவரை ஒருவர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யாமல், தன்னை மறந்து ஒரு ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழ மாபெரும் நுண்ணறிவு தேவைப்படுகிறது, உறவு கொண்டு விளங்குவதுதான் வாழ்வில் மிகக் கடினமான விஷயம்”.

வாழ் கற்றுக்கொள்

“முதலில் இயந்திர இயல்பான வாழ்வைக் வாழக் கூடாது. இயந்திர இயல் வாழ்க்கை என்று நான் எதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்பது உங்களுக்குப் புரிகிறதா?

யாரோ ஒருவர் உன்னைச் செய்யும்படி கூறியதைச் செய்வது, அல்லது ஒன்றைச் செய்வது சரியானது என்று நீ உணர்ந்து செய்வது, அல்லது ஒன்றைச் செய்வது சரியானது என்று நீ உணர்ந்து செய்வது. ஆகையால், அதை நீங்கள், திரும்பத் திரும்பச் செய்வதால், படிப்படியாக உங்கள் மூளை, உங்கள் உள்ளம், உங்கள் உடல் மந்தமாகி, கடினமாகி அறிவற்றுப் போகிறது. அதனால் ஒரே மாதிரியான நடைமுறையில் வாழாதீர்கள், நீங்கள் அலுவலகத்திற்குச் செல்லவேண்டியிருக்கலாம், நீங்கள்

படித்துத் தேர்ச்சி பெற வேண்டியிருக்கலாம், ஆனால் அவைகளைப் புத்துணர்வோடும் ஆர்வத்தோடும் செய்யுங்கள். நீங்கள் கற்கும்போதுதான் உங்களால் புத்துணர்வுடன், வீரியத்துடன் அதைச் செய்ய முடியும். மேலும் நீங்கள் கவனத்துடன் இல்லா விட்டால் உங்களால் கற்கமுடியாது”.

அன்புக்கு மதமில்லை

“மதத்தை நம்பும் மனதிலிருந்து முற்றிலும் வேறானதே மத மனம் என்பதாகும். மதவாதியாக நீங்கள் இருந்து கொண்டே இந்துவாகவோ, ஒரு முஸ்லிமமாகவோ, ஒரு கிறிஸ்துவராகவோ அல்லது ஒரு புத்தமதத்தவராகவோ இருக்கமுடியாது. கறை படாத மனமே அன்பை அறியவல்லது.

ஆனால், சிந்தனை எப்போது தன்னைத்தானே உணர்ந்து இயல்பாகவே ஒழிகின்றதோ, அப்போது தான் அதைக்கண்டு பிடிக்க இயலும். அப்போது அன்பிற்கு எதிர்மறையானது ஒன்றுமில்லை. அன்பில் போராட்டம் ஏதுமில்லை”.

சிக்கல் ஏன்?

“உணர்வு நிலையின் முழுப்பரப்பினையும் நாம் முற்றிலும் அறிய இயலுமா? அப்படியானால் எப்போதும் முழுக்கவனத்தோடு செயலாற்றுவதாக அர்த்தம்.

முழு உணர்வு நிலையையும் மொத்தமாய் அறியும் உணர்வு நிலையில் சிக்கல் ஏதுமிருப்பதில்லை. சிந்தனைகள், உணர்ச்சிகள், செயல்கள் ஆகிய அனைத்தும், ஒன்றாக இணைந்து இணங்குகின்ற உணர்வு நிலையில் மேல் என்றும், கீழ் என்றும் பாகுபாடு படுத்தும்போதுதான் சிக்கல் தோன்றுகிறது.

மனித உள்ளத்தின் ஆழத்தில் வேருன்றி வளர்ந்திருக்கும் அச்சங்களைப்பற்றியே இங்கு பேசுகிறோம். இந்த அச்சங்களை உணருவோமேயானால்

மிருக வாழ்க்கையின்றும் தோன்றிய உடலுக்கே இயல்பான அச்சத்தையும் உணர்வோம்.

காலமென்பது கருத்திற்கும் செயலுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளி! வெளியுலகில் முன்னேற்றம் காண்கிறோம். ஆனால் தனியொரு வனின் உள்ளமோ கொஞ்சமும் மாறுதலடைய காணோம்.

மனித வாழ்க்கையின் மொத்த அனுபவம், அறிவு, செயல் இவை அனைத்தினின்றும் தோன்றியவனே தனிமனிதன். மனித வாழ்க்கையின் மொத்த வரலாறும் நம்முன் வரையப்பட்டுள்ளது”.

குறிக்கோள்கள் அறி

“ஒரு கடை நிலை ஊழியன் மேல் அதிகாரியாக மாற ஆசைப்படுகிறான். இது எதைக்காட்டுகிறது எனில் சம்பாதிப்பது மாத்திரம் நோக்கமல்ல. அதிகாரமும் பதவியும் அடைவது குறிக்கோளாகின்றன.

இந்தச் சுபாவம் சமுதாயக் குழப்பத்தை விளைவிக்கிறது. நாம் மாத்திரம் பொறாமையை விடுத்து சம்பாதிப்பதை நியாயமான வழியில் செய்தால் நலம் பெறலாம். தினசரி வாழ்க்கையில் நமக்கு அக்கறை வேண்டும். தினசரி சிந்தனைகள், செயல்கள், உணர்ச்சிகள் இவைகள் தினமும் நாம் உயிர் வாழ சம்பாதிக்கும் முறை.

நம் எண்ணங்கள், நம்பிக்கைகள் இவற்றிடையே உள்ள உறவை யாவற்றுடனும் சம்பந்தம் கொண்டது. இதுவே நமது நித்திய வாழ்க்கை”.

செயலின் முடிவு

“ஒவ்வொரு செய்கைக்கு ஒரு முடிவு இருக்க வேண்டும். முடிவு பூர்வமான செய்கை மனோதிடம் ஆகும். ஒரு முடிவை அடைய வேண்டும், என்ற ஒரு ஆசை மனோதிடத்தையும் சிருஷ்டி கர்த்தாவையும் தோற்றுவிக்கிறது.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

உதாரணமாக: நான் இதை அடைந்தே தீர வேண்டும், நான் ஒரு புத்தகம் எழுத வேண்டும், நான் பணக்காரனாக ஆக வேண்டும், நான் சித்திரம் வரையவேண்டும் என்பதுபோல”.

நற்பண்பு

“அசிங்கமோ, அழகோ, கொடூரமோ, பொல்லாத தனமோ குடி கொண்டவனாக எப்படியாயினும் நீ இருக்கலாம். உண்மைக்குப் புறம்பாக இல்லாமல் யதார்த்த நிலையை நீ அறிவாயாகில் அதுவே நல்ல பண்பாகும்”.

எதிர்பார்ப்பில்லாத தனி மனம்

“ஆயிரமாயிரம் நபர்கள் கூறிப்போனவற்றையும், நாம் பட்ட துயரங்களின் நினைவுகளையும் தூக்கிச் சுமந்து கொண்டு செல்கிறோம். அவை அனைத்தையும் கீழே போட்டு விட்டுச் செல்வதே தனிமையாக இருப்பதாகும்.

தனியாய் நிற்கின்ற மனம் கறைபடாதது மட்டுமல்ல; இளமை வாய்ந்ததாகவும் இருக்கின்றது. வயது எத்தனையானாலும் அந்த மனம் இளமையும் கறைபடாத இயல்பும் உயிர்த் துடிப்பும் பெற்று விளங்குகிறது.

இத்தகைய மனம்தான் உண்மை எதுவோ, அதைச் சொற்களால் அளவிட முடியாதது எதுவோ அதைக் காண்பதற்கு முடியும். உயிருள்ள ஒன்றோடு கூடியிருந்து வாழ, உங்களது மனமும் உயிருடன் இயங்க வேண்டும். சொந்த கருத்துகள், தீர்ப்புகள், மதிப்பீடுகள் ஆகியவற்றில் சிக்குண்ட மனம் புத்துயிருடன் இயங்க முடியாது”.

உடலை- மனதை கவனி

“நம்மில் பெரும்பாலோர் உடலளவில்கூட நுண் உணர்வு அற்றவர்களாக உள்ளோம். அளவுக்கு மீறி உண்கிறோம். உடலுக்கு ஏற்ற சிறந்த உணவைப்பற்றி

கவலைப்படுவதில்லை. அளவுக்கு மீறி புகைப் பிடிக்கிறோம். மது அருந்துகிறோம்.

இதன் விளைவால் உடல் உணர்விழந்து, மரத்துப் போகின்றது. உடலில் கவனக்குறைவு ஏற்படுகின்றது. இதனால் மனம் விழிப்பும், தெளிவும் பெறுவது எப்படி?

நம்மை நெருங்கிப் பாதிக்கும் சொந்த அலுவல்கள் சிலவற்றைப்பற்றிய உணர்வு கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் வாழ்க்கையில் அடங்கிய அனைத்தையும் முழு உணர்வுடன் அறிய வேண்டுமானால் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் இடையே பிரிவினை ஏதும் இருக்கலாகாது. உடலும் உள்ளமும் ஒன்றாய் இயங்குகின்ற முழு இயக்கமே வாழ்க்கையின் இயக்கம் ஆகும்”.

எண்ணங்கள்

எண்ணம் என்பது ஞாபகத்திலிருந்து எழுகிறது. மனித மனம் மகிழ்ச்சியை நாடி நிற்பது, மகிழ்வு தரும். எண்ணங்கள் மீண்டும் நினைவு கூறப்படுகிறது. எண்ணம் என்பது மகிழ்ச்சியைத் தேடும். துக்கத்தை, சோகத்தைத் தவிர்க்கும் மனதின் வற்புறுத்தலாகும்.

எண்ணம் ஞாபகத்தினால் தூண்டப்படுவதாகும். ஞாபகம் கடந்த கால அனுபவத்தின் மனப்பதிவாக இருக்கும் வார்த்தைகளும், படிமங்களுமே ஆகும். இடையறாத கவனத்துடன் விழிப்புடன் நம்முடைய எண்ணங்களைக் காண்போமேயானால் எண்ணங்களைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்தத் தீவிர விழிப்பு எண்ணங்களுக்கு அப்பால் உங்களை இட்டுச் செல்லக்கூடியதாகும்.

எண்ணங்களை அவதானித்து அறிந்து அதனின் றும் விடுபடுவதுதான் ஒரே புரட்சி. மனிதனின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு இந்த அடிப்படை மாற்றத்தில்தான் உள்ளது”.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானவர்களுக்குச் சொன்னது

பலாத்தகாரம்

“பலாத்தகாரம் என்பது இன்னொருவரை கொல்வது மட்டுமல்ல; ஒரு கூர்மையான வார்த்தை பார்வை அல்லது சைகையிலும் நீங்கள் பலாத்தகாரத்தை காணலாம். சாதியினால், தேசியத்தால், அல்லது மரபால் பிரிக்கப்படும்போது பலாத்தகாரம் வளர்க்கப்படுகின்றது”.

அன்பின் ஆற்றல்

“அன்பு காலத்தைக் கடந்ததாகும். காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட மனப்பூர்வமான முயற்சியாலோ, கட்டுப்பாட்டாலோ இதை அடையமுடியாது, காலத்தில் கட்டுண்ட மனதிற்கு அன்பை அறியும் சக்தி கிடையாது. என்றென்றும் புதுமைப் பொலிவுடன் விளங்குவது அன்பு ஒன்றே ஆகும். தனி மனித உணர்வு, சமூக உணர்வு ஆகியவற்றுக்கு அப்பால் சென்றால்தான், உனக்கு நீயே அணையாத ஒளியாக ஆக முடியும். வாழ்க்கை முழுவதும் உறவினால் உருவாகும் தொடர்பு தானே?

ஒவ்வொரு நாளின் வாழ்வையும் அழகு ததும்பும் ஒரு புதிய வாழ்க்கையாக, முழுமையானதாக வாழ வேண்டுமானால், நேற்று நடந்த ஒவ்வொன்றிற்கும் இறந்துதான் ஆகவேண்டும்”.

உன்னை மாற்று

“உலக மாற்றம் வேண்டுமானால் அதை நம்மிடமிருந்தே ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஆரம்பத் தேவையாதென்றால் நம்முடைய உத்தேசம் ஆகும். நம்மை நாமே புரிந்து கொள்வது நம் உத்தேசமாகும்.

பிறர் நம்மை மாற்ற அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் வசிக்கும் உலகம் எவ்வளவு சிறியதானாலும் நம்மை நாமே மாற்றிக் கொண்டால் நம் தினசரி வாழ்வில் ஒரு மகத்தான மாற்றத்தை கையாண்டால் இதனால் உலகில் ஒரு நல்ல பிரளயம் உண்டாகலாம். இதுவே பிறருடன் நாம் நீட்டிய உறவுக் கரங்களாகும்”.

உள் மனப் புரட்சி

“உள் மனப்புரட்சி, மனமாற்றம் நிகழவில்லையெனில் எவ்வளவு தீவிரமான புரட்சியானாலும் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த இயலாது. மறுபடி மறுபடி மாறுதலின்றி சமுதாயம் அமையுமானால், அது அசைவற்று இருக்குமானால், கட்டாமயமாக தனி மனிதனிடம் உள் மனப்புரட்சி நிகழ்தல் அவசியம்”.

ஞாபகசக்தி

“ஒருவன் நம்மை இகழ்ந்து விட்டான் என வைத்துக்கொள்வோம். இந்த நிகழ்ச்சி மனதைப் புண்படுத்துகிறது. இந்த நிகழ்ச்சியையும் அதனால் ஏற்பட்ட மனப் புண்ணையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்கிறோம். மறுமுறை நம்மை இகழ்ந்தவனை சந்திக்கும்போது இந்த ஞாபகத்திற்கேற்ப நம் சிந்தனை தூண்டப்படுகிறது. அதற்கேற்ப செயல்கள் நிகழ்கின்றன. ஞாபகசக்திக்கு சொந்தமான ஒரு வாழ்வு இல்லை.

ஏதோ ஒன்று எதிர்படும்போதுதான் ஞாபக சக்தி உயிர் பெற்று எழும். உள்ளே புதைந்து இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஞாபகம் உயிர் பெற்றாலும் சரி ஒரு கட்டுக்குள் அடங்கியதாக இது இருக்கிறது”.

காப்பி அடித்தல்

“ஒரு பதவியை அலங்கரிக்கும் தலைவன் ஒருவன் இருந்தால் அவனைக் காப்பியடிக்கத் தொடங்குகிறோம். நமக்குப் பதவியை அலங்கரிக்கும் தலைவர்களிடமிருந்து விடுதலை வேண்டும். ஏனெனில் நமது மனோநிலை பதவியாளர்களிடம் அடைக்கலம் புகுகிறது. உண்மையான ஒரு தோற்றுவாய் நடக்கும் போது நீங்கள் கவனியுங்கள். அங்கே காப்பி யடித்தல், என்பதற்கே இடமில்லை. அந்த வினாடிக் கண்டுபிடிப்பில் புதுமை, ஆக்கம், சந்தோஷம் ஆகியன மிளிர்கின்றன. முடிவாக மறுபடியும்

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானவர்களுக்குச் சொன்னது

சொல்லலாம் ஒரு சமுதாய வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் காப்பியடித்தலாகும். சமூக வீழ்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் காப்பியடித்தல் ஆகும். ஒரு தலைவனே வீழ்ச்சிக்கு காரணம், ஏனெனில் அவன் காப்பியின் மறு உருவமாவான்”.

வாழும் நெறிகள்

“ஆசைகளை அடக்குங்கள். எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். உணர்ச்சிகளை உயர்ந்தவையாய் உருவாக்குங்கள். ஆவல்களின் அளவைக் குறையுங்கள். சிற்றின்பத்தை குறையுங்கள். இவ்வாறாக உடலையும் உள்ளத்தையும் போதுமான அளவுக்கு வாட்டி வதைத்த பின்பே அற்ப வாழ்விற்கு அப்பால் உள்ள ஒன்றைக் காண்பீர்கள். இவ்வாறான உறுதி மொழிகளைத்தான் சமய வரலாற்றில் எக்காலத்திலும் சமயத் தலைவர்கள் நமக்கு வழங்கி வந்துள்ளனர்”.

சுயநலம்

“சுயநலத்தை அறிய சிறப்பாக எதையும் புரிந்து கொள்ளும் சக்தி வேண்டும். இருப்பதை உள்ளபடி எதிர்நோக்க அதை அலசி ஆராயச் சக்தி வேண்டும். சுயநலச் செயலை உடனடியாக மாற்றவோ, அல்லது ஆட்சேபிக்கவோ வேண்டாம். சுயநலத்திலிருந்து இன்ன இன்ன செயல்கள் தோன்றுகின்றன என்று உள்ளதை உள்ளபடி அறியவேண்டும். அறிந்த கணத்திலேயே இதை மாற்ற முற்படுவதுதான் நம்முடைய கடமை. இதை அடக்கி ஆள முயலுகிறோம். எப்படிப் பிரச்சினையைப் பரிகரிப்பது என நாம் அறிவது இல்லை”.

குழப்பங்களுக்குக் காரணம்

“நம்முடைய உறவு குழம்புமானால் அகங்காரம் கொண்டதனாலோ, குறுகியதானாலோ, எல்லைக்குள் அடங்கியதனாலோ அதையே நாம் வெளியே பிரதிபலித்து உலகிலேயே குழப்பங்களை உண்டாக்குகிறோம்.

சிதைந்து வரும் ஒரு சமுதாயத்திற்குப் பண்பு தேவை. புதிய உலகைப் படைக்க, புதிய அமைப்பை உருவாக்க ஆராய்ச்சிச் சுதந்திரம் அவசியம் வேண்டும். சுதந்திரமாக இருக்க பண்பு தேவையாகும்”.

உன்னை அறி

“நம்மைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் நாம் ஈடுபடுவது ஒரு மன நோயின் அறிகுறியாகாது. ஏனெனில், மனிதனது தனி வாழ்விற்கும் கூட்டு வாழ்விற்கும் வேறுபாடு கிடையாது. இது முற்றிலும் உண்மையாகும்”.

அச்சம் தவிர்

“மனமும் அதில் அடங்கிய மூளையும் அச்சத்தைத் தவிர்க்கவோ, அதை ஒடுக்கவோ, அடக்கவோ, தன் வயப்படுத்தவோ அல்லது அதற்கு வேறொருப் பெயரைக் கொடுத்து உருமாற்றம் செய்யவோ முடியுமானால், அதன் விளைவு உராய்வும் போராட்டமுமே ஆகும். போராட்டத்தில் சக்தி வீணாகிறது. உறுதி யுடன் வாழ்ந்து வந்த ஒரு நிலையிலிருந்து உறுதி யற்ற வேறொர் நிலைக்கு செல்லும் இயக்கம்தான் அச்சம் என்பது”.

தன்னைத் தேடல்

“தன்னைத்தானே அறியமுயற்சி செய்யா விட்டால் எண்ணத்திற்கு அடிப்படை ஆதாரம் இல்லாது போய்விடும். நம்முடைய தேடும் முயற்சிகள் எல்லாம் வீணாகிவிடும். கானல் நீராகிவிடும். பிறரை பூசிக்கலாம். பிறரிடம் தானே அறியாத வரை -தன்னைப் பற்றிய ஒவ்வொன்றையும் புரிந்து கொள்ளாத வரை, எண்ணுவதற்கு அன்புக்கு ஆக்கத்துக்கு ஆதாரம் இல்லாது போய்விடும்”.

அச்சம் ஏன்?

“ஊழலும் மடமையும் நிறைந்துள்ள இச் சமுதாயத்தில் போட்டி மனப்பான்மையை ஊட்டி அச்சத்தை வளர்கின்ற கல்வியைப்பெற்று வாழ்கின்ற

நாம், ஏதேதோ வகையிலான அச்சங்களைச்சுமந்து கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறோம். அச்சம் என்பது மிகப்பழமையானது. நம் வாழ்நாட்களைக் கோணலாக்கி முறுக்கி வளைப்பதும் உணர்வைக் குறைப்பதும் அதுவே”.

நோக்கமில்லாத ஆர்வம்

“ஒழுங்குமுறைகளைப் பின்பற்றாமல், சிந்தனையின் இயக்கம் இல்லாமல், கட்டாயம் எதுவும் இல்லாமல், எவ்வித நூலையும், ஆசிரியரையும், தலைவரையும், ஏற்றுக் கொள்ளாமல் நம் உள்ளத்தில் அன்பு தோன்றுமா? கதிரவன் மறையும் கண்ணைக்கவரும் காட்சி ஒன்றுதானாகத் தோன்றுவதுபோல நம் உள்ளத்தில் அன்பு தோன்றுமா? முற்றிலும் இன்றி யமையாதது. அதுவே நோக்கமில்லாத ஆர்வம் என எனக்குத் தோன்றுகிறது”.

அறிய முயற்சிசெய்

“சுயநலம் எப்படி உதிக்கிறது என அறிய முயற்சி செய்! உள்ளுணர்விலும் வெளியுணர்விலும் சுயநலம் எப்படி ஆட்டி வைக்கிறது என அறிந்து கொள்ள அவா கொள்”.

எழுச்சி

“நீங்கள் கட்டுண்ட நிலையை எவ்வாறு அறிய முடியும்? ஏதேனும் ஒரு பிரச்சினையோ ஓர்அறைகூவலோ எதிர்த்து நிற்கும்போது அதைச் சமாளிக்க உங்களது உள்ளத்தில் எழும் எழுச்சியின் மூலமாகத்தான் அறிவீர்கள். நீங்கள் கட்டுண்டு கிடப்பதற்கு ஏற்ற படிதான் அந்த அறைகூவலுக்கான விடையும் எழுச்சி பெறும். கட்டுண்டு கிடக்கும் அரைகுறை நிலையில் உங்களது எழுச்சியும் அரைகுறையாகத்தான் இருக்கும்”.

எல்லையற்ற அன்பு

“அச்சம் இருக்கின்றவரை அன்பும் இருக்காது. துயரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் மனம் அன்பை ஒருநாளும் அறிய முடியாது. உள்ள உணர்ச்சிகளும் கிளர்ச்சிகளும் அன்பு என்பதுடன் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாதவை. ஆகவேதான் ஆசை, இன்பம் இவற்றோடு எவ்வகையான தொடர்பும் அன்பிற்கு இல்லை”.

விழிப்புணர்ச்சி தேவை

“வாழ்க்கை என்பது தொடர்புகளில் அடங்குகிறது. எப்போதும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத் தொடர்பை அறிய வளைந்துகொடுக்கக் கூடிய விழிப்புணர்ச்சி தேவை. சுறுசுறுப்பாக கிரகித்துக் கொண்டு சலனமில்லாத விழிப்புணர்வும் தேவைப் படுகிறது. எதிர்ப்புடன் செயல்படும் உணர்ச்சி தேவையில்லை”.

வாழ்க்கை என்பது உறவாகும். எனவே இதற்கு வெளியே பிரச்சினை எதுவும் இல்லை. நான் எவ்வாறு உணர்கிறேன். நினைக்கிறேன், பேசுகிறேன், சைகை காட்டுகிறேன் என்பதை என்னால் மட்டுமே பார்க்கமுடியும். கருத்தளவில் மட்டுமல்லாமல், சொல்லளவில் மட்டுமல்லாமல் உங்கள் இதயம், மனம், நரம்புகள் ஆகிய இவையனைத்தையும் ஈடுபடுத்தி அதைப்பறிந்து கொண்டால்தான் அச்சத்தினின்றும் விடுபடமுடியும். அப்போதுதான் அச்சத்தை உண்டாக்காத வகையில் மனம் சிந்தனையைப் பயன்படுத்த முடியும்

ஒருவரின் பிரச்சினையே தனியொருவரின் சமூகப் பிரச்சினையாய், உலகப்பிரச்சினையாய் தோன்றுகிறது. நாம் அறிந்த அமைதியெல்லாம், ஓசை அடங்கியபோது தோன்றும் அமைதியே. சிந்தனை நின்றுவிடும்போது தோன்றும் அமைதி. ஆனால்

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

இது அமைதியன்று. அமைதி என்பது முற்றிலும் வேறானது, அழகைப்போல். ஒரு காகிதம் வெள்ளையாக இருந்தால்தான் அதில் ஏதாவது எழுதலாம். ஏற்கனவே அக்காகிதம் எழுத்துக்களால் நிறைந்திருந்தால் அதில் என்ன எழுத முடியும். வாழ்வென்பது உறவும் உறவு கலந்த செயற்பாடுமேயாகும்”.

தப்பி ஓடுகிறோம்

“வாழ்க்கையின் மாபெரும் போராட்டத்தை உணராத நாம் இயற்கையாகவே அச்சம் மேலிட்டோராய் அதனின்றும் தப்பியோட எல்லா நுட்பமான வழிகளையும் கையாளுகிறோம். நாளை என்ன நேரிடுமோ, மரணம் வந்துவிடுமோ என்று நம்மால் அறியப்படாதவற்றை எண்ணி மகிழ்கிறோம். எனவே அறிந்தவைக்கும் அஞ்சுகிறோம், அறியாதவைக்கும் அஞ்சுகிறோம்.

கற்றுணர்கின்ற செயலோ அதற்குரிய ஒழுங்கை ஒடுக்குதல் ஏதும் இல்லாத ஒழுங்கினை உருவாக்குகின்றது. இயற்கையுடன் உள்ள உறவு, மனிதர்களிடம் காட்டும் உறவு, நம்மைச் சுற்றி உள்ளவைகளிடம் உறவு ஆகிய உறவுகளின் மூலம்தான் மனத்தின் முழுமையான செயலை அறியலாம்.

நம் சமுதாயத்தின் அமைப்பு சிந்தனைகளால் ஆகிறது. மற்ற எல்லா அம்சங்களையும் கீழடக்கி சிந்தனையை மாத்திரம் வளர்ப்பதில் அதன் மூலம் மூச்சு முட்டுகிறது”.

இறப்பு என்பது

“செத்துப்போனபின், நடப்பது என்ன என்று கண்டு பிடிப்பதற்கு நீங்கள் செத்துதான் ஆக வேண்டும், இது ஒரு கேலிக் கூற்று அல்ல... நீங்கள் சாகத்தான் வேண்டும். கருத்தும் அபிப்பிராயமும் மனிதரிடையே பிணக்கையும் பகைமையையும் உண்டு பண்ணுகின்றன.

அன்பு என்பது புதுமை வாய்ந்தது. பசுமை நிறைந்

தது. உயிர்த் துடிப்புக் கொண்டது. நேற்று என்றும், நாளை என்றும் அதற்கு இல்லை. சிந்தனையின் குழப்பத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. உங்கள் மனதை முற்றும் அசைவற்றுச் செய்து விடுங்கள். எப்போது உங்கள் மனம் அசைவற்று நிற்கும்படியாக செய்கின்றீர்களோ அப்போது உங்களது மனம் அமைதி மிகுந்ததாய் ஆகின்றது. அப்போது நீங்கள் காலம் என்ற பிரச்சினையை உண்மையில் உற்று நோக்க இயலும்.

அச்சம் குடிகொண்ட இடத்தில் அன்பானது அரும்பவே அரும்பாது. எண்ணமானது இறந்த காலத்துக்குரியது. அன்பு எண்ணத்தின் விளைவல்ல. எவரோ ஏற்கனவே வகுத்து வைத்த வாழ்க்கை நெறியைப் பின்பற்றுகிறோம். அதனால் நமது நடத்தையும் நினைவும் இயந்திரம் போன்று இயங்கவும் சிந்தனை ஏதுமின்றிச் செயலாற்றவும் நேரிடுகிறது”.

உங்களுக்கு நீங்களே குரு

“சிந்தனைத் துறையிலாகட்டும், உணர்வுத் துறையிலாகட்டும், யாராயிருப்பினும் வேறொரு வரைப் பின்பற்றி வாழ்வதெல்லாம், பேரழிவிற்கும், பெரும் கேட்டிற்குமே வழி வகுப்பதாகும். வழி காட்டிகள் பின்பற்றுவோரை அழிக்கின்றனர். பின்பற்றுவோர் வழிகாட்டிகளை அழிக்கின்றனர். உங்களுக்கு நீங்களே குருவாகவும் சீடராகவும் இருக்க வேண்டும்.

குழம்பிய மனநிலை சிக்கலை மேலும் மேலும் வளர்த்து பெருங் குழப்பமான முடிவை அடைய வழிவகுக்கின்றது. ஒரு கொள்கையிலோ, கோட்பாட்டிலோ, மதத்திலோ, இறைவனிலோ ஈடுபாடு ஏற்படும்பொழுது அந்த ஈடுபாடானது வேறு உருவத்தில் எதையாவது எதிர்பார்க்கும்.

தேடி அலையும் மனம், ஆர்வம் நிறைந்ததல்ல. தேடாமலே அடைவதே அன்பு. அதை அடையும் வழி அது ஒன்றே! அச்சம், பயம் இல்லாத வாழ்வு-

குறிகோளற்ற, பற்றற்ற வாழ்வென்று கொள்ளப்படும். ஒருவர் குறிப்பிட்ட ஒரு முறையில் வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பாராயின் அந்த நினைவே அச்சத்திற்குப் பிறப்பிடமாய் அமைகின்றது.

நன்றி, கைமாறு, மேலோங்கிய மனவுணர்ச்சி, மன வெழுச்சி ஆகிய குணங்களெல்லாம் ஒருவர் மனதிலிருந்து எப்போது நீங்குகின்றதோ அப்போது அன்பு ஒளிர்விடும்.

நம்பிக்கை என்பது உண்மையின் மறுபிறப்பு. தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்ளும் தடைக் கற்களை உடைத்து எறிந்தால் ஒழிய, உனக்கும் எனக்கும் இடையே ஒற்றுமை கிடையாது.

நம்மை ஒரு குழுவுடன், ஒரு தனிச் சிந்தனையுடன், தனி தேசத்துடன் பிணைத்துக் கொள்ளும்போது நம்மால் ஐக்கியத்தைக் கடைபிடிக்க முடியாது”.

பழகிப்போகும் விஷயம்

“ஆற்றங்கரை ஓரமாக நீங்கள் குடியிருந்தால் சில நாட்களுக்குள்ளாகவே நீரோட்டத்தின் ஓசை உங்களுக்குப் பழகிப்போய்விடுமானால் அதோடு மேலும் நீங்கள் வாழ்வது நின்றுபோகின்றது.

அதே போன்று, அறையில் மாட்டியிருக்கின்ற ஓர் ஓவியத்தை ஒவ்வொரு நாளும் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பீர்களானால் ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு அது உங்கள் கண்களில் விழாது. இதைப் போன்றதுதான் மலைகளும், பள்ளத்தாக்குகளும், மரங்களும், குடும்பம், கணவன், மனைவி எல்லாமும்”.

தன்னைப் புரிந்து கொள்ளல்

“உண்மையை நோக்கி நாம் பயணம் மேற்கொள்ளு முன், கடவுளைத் தேடு முன், பிறருடன் எந்த உறவும் கொள்ளும் முன், அதாவது சமூகத்துடன் உறவு கொள்ளும் முன் நம்மை நாமே

புரிந்து கொள்வது அத்தியாவசியமானதாகும்.

ஒரு தனிப்பட்ட குறிக்கோளை அடைய முயல பகைவனை விட முதலிலில் தன்னைத்தானே புரிந்து கொள்பவனை நாம் ஆத்மார்த்த மனிதன் என்போம்”.

மாற்றம்

“மூடன் ஒருவன் தான் புத்திசாலியாக விவேகமுள்ளவனாக வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தால் அம்முயற்சியே அவனைப் பெரும்பேதை ஆக்கிவிடும். ஏதேனும் ஒன்றோடு நெருங்கி வாழ்கின்ற போதுதான் அதை நீங்கள் உணரத் தொடங்கு வீர்கள். உள்ளதை உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளும் போது மனக்குழப்பம் ஏற்படுவது இல்லை. ஆசைக்கு ஏற்ப ஒன்றை மற்ற நினைக்கும்போதுதான் மனம் எங்கெங்கோ ஓடுகிறது”.

கோபம்

“நாம் கோபமாக இருக்கின்றோம் என்றால் அது தானாக மறையும் வரை அதை அனுபவிக்க வேண்டும். கோபத்தை விரட்டி அடிக்கவோ, குறைக்கவோ முயற்சி செய்யக்கூடாது. தொந்தரவால் பாதிக்கப் பட்ட மனம், உண்மையை முழுவதுமாக அறிய முடியாது. கவனமாக இருப்பதன் மூலமே ஒரு குறிப் பிட்ட உண்மையை அறிய முடியும்.

தன்னை நடுநாயகமாக கொண்ட செயல்பாடுகள் எங்கு இல்லையோ அங்கு அன்பு தோன்றும். அன்பும் அதனால் ஏற்படும் அழகை பற்றிய உணர்வும் இல்லாத இடத்தில் நற்குணமும் தாய்மையும் இருக்காது”.

நமக்கே உரிய அற்பமான சிறு சிறு தனிப் பிரச்சினைகள் சொந்தக் கருத்துகள், சொந்த இன்ப வேட்கைகள், அலுவல்கள், சொந்த உயர்வுக்கும் முன்னேற்றத்திற்குமான முயற்சிகள் ஆகியவற்றில் மூழ்கிக் கிடப்பதால் நம்மை சுற்றிலுமுள்ளவற்றை

உள்ளது உள்ளபடி அறியாத நிலையில் உள்ளோம்.

வாழ்க்கை என்ற ஓயாப்போரில் நாம் எத்தகைய சமூகத்தில் வளர்க்கப்படுகிறோமோ அதற்கான நடைமுறை விதிவிலக்குகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அது கம்யூனிச சமூகமானாலும், எல்லாருக்கும் சுதந்திரம் எனப்படும் சமுதாயமானாலும் அதற்கான வழிவிலக்குகளை அமைத்துக் கொள்கிறோம்.

எல்லா சேகரிப்புகள் அனுபவங்கள் மற்றும் கடந்த காலத்தைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்கள் ஆகியவற்றினின்றும் விடுபட்டு வெறுமையாக உள்ள மனம் இருந்தால் மட்டுமே தியானிப்பதற்கு முடியும். அன்பைப்பற்றி எல்லாரும் பேசுகிறோம். ஜனங்களை நேசிக்கிறோம். நம்முடைய குழந்தைகளிடம் அன்பாக இருக்கிறோம். மேலும் மனைவியை அண்டை அயலாரை இயற்கையாகவே நேசிக் கிறோம் என்று கூறுகிறோம்.

நாம் அன்பு செலுத்துகிறோம். அன்பு அன்பே ஆகாது. அப்போது சுயநல மனப்பான்மை தோன்றுகிறது. ஆதலால் அன்பு இல்லை. விருப்பங்களே முரண்பாடு, ஏமாற்றம் மற்றும் வருத்தத்தை உண்டாக்குகின்றன என்பதை நான் நம்புகிறேன்”.

தியானம்

“உண்மையான தியானம் என்பது கடந்த காலத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுவது அல்ல. கையுடைமை பெறும் தன்மை தியானத்திற்குள் எப்போதுமே நுழையக்கூடாது”.

நேசித்தல்

“ஒருவரை நேசிக்க முடியாத எங்களால் அனைவரையுமே நேசிக்க முடியாது. அப்படி முனைவது வெறும் கற்பனையும் மாயையுமேயாகும். அபாரமான அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் அறிவின்

திறனாகும். அறிவு என்பது ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை வேறுபடுத்துகிறது என்பதன் மூலமும் நேர்மை மூலமும் அனுபவ வாயிலாகவும் நம்பிக்கை மூலமும் தன்னைப் போர்த்திக்கொள்கிறது. மகிழ்ச்சி தரும் எதுவாயினும் அதனைப்பார்த்த பின்னர் மீண்டும் மீண்டும் அந்த அனுபவத்தையே பெறவேண்டும் என்ற விருப்பமின்றி இருக்க முடியுமானால், துன்பமே யில்லை, அச்சமேயில்லை. ஆதலால் பெரும் மகிழ்ச்சி ஒன்றேதான் எஞ்சியிருக்கும்.

ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்க அறிந்தால்தான் அன்பு உதயமாகும். கூட்டுறவு ஏற்படும் எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்கவல்ல அறிவு உதயமாகும். அப்போதுதான் கடவுள் என்றால் என்ன? உண்மை என்றால் என்ன என்று அறிய முடியும். சந்திரனை அடைய பயணம் செய்வது மிகக் கடினமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவரின் மனதுக்குள்ளேயே பயணம் செய்து பார்ப்பது அதைவிட கடினமாகும்.

ஒன்றைத் தடுத்துச் சுவர் எழுப்பும்போது என்ன நேருகிறது? எதைத்தடுத்தாயோ அப்பொருள் அவற்றுடன் மோதுகிறது. ஏதோ ஒன்றை நீ எதிர்பாயாகில் அந்த ஏதோ ஒன்றுடன் நீ ஒத்துப் போகவில்லை என்று அர்த்தம். அழகான பெண், அழகான மரம், அழகான காட்சி என்று ஒன்றினைச் சொல்லும் போதெல்லாம் அங்கு அன்பு இல்லை. அது வெளிப்படுவதும் இல்லை".

உறவுகள் கண்ணாடி

“உன்னைப் புரிந்து கொள்ள உறவுகள் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. உறவு முறைகள் இல்லையேல் நீயும் இல்லை. உனது என்றால் உறவு என்று கொள்ளவேண்டும். உறவுகளால் தான் நீ வாழ்கிறாய். உறவு இல்லையெனில் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தமில்லை இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு

விட்டதனால் அல்ல. நீ இருப்பது உறவுகள் இருப்பதனால்தான் நீ இருக்கிறாய்”.

பயந்து ஓடாதே

“என்ன செய்தால் என்ன? மரணத்தை நம்மால் தவிர்க்க முடியவில்லை. அது நம்மை எதிர்நோக்கி காத்து நிற்கிறது. எதையும் உள்ளது உள்ளவாறு உணர்வதற்கு அதன் முன் நின்று கொண்டு நம் கண் கொண்டு நோக்க வேண்டுமேயல்லாது அதற்கு முதுகைக் காட்டிவிட்டு ஓடுவதால் பயனில்லை. நம்மில் பெரும்பாலோர் வாழவும் அஞ்சுகின்றோம். சாகவும் அஞ்சுகின்றோம்.

எங்கு மேலாண்மை பெற்ற செல்வாக்குள்ள தலைவனுண்டோ அங்கு பின்பற்றலும் வலிமையாக உண்டாகும். எப்போதும் இன்பத்தையே நாடும் மனம் இன்பத்தை நிழல் போன்று பின் தொடரும் துன்பத்தையும் எதிர்கொண்டு ஏற்கத்தான் வேண்டும்”.

அனுபவம்

“மனித உறவில் அனுபவம் என்பது பிரிக்கும் சக்தி ஆகிறது. அனுபவம் என்பது ஒரு ஏமாற்றமே! ஏதாவது ஒரு அனுபவம் என்பது ஏற்பட்டால் அதை சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்கிறேன்”.

மனசாட்சி

“ஒரு செய்முறை சரியானதா அல்லது தவறானதா என்று நமக்குச் சொல்வதே மனசாட்சி ஆகும்”.

நான்கு நிலை

“இன்பத்தின் நான்கு நிலைகள்... காண்பது புலன், உணர்ச்சி, பெறுவது, தொடர்பு கொள்வது ஆசைப்படுவது ஆகியவை ஆகும். பிறருக்கு உதவி புரிவதுதான் மனநிறைவளிப்பது என்றால்

உங்களுக்கு எது மனநிறைவு அளிக்கின்றதோ அதைப்பற்றிதான் அக்கறை கொள்வதாகும், இதிலே கருத்துருவமான வாழ்க்கை நெறியைப் புகுத்த வேண்டாம்.

நம் எண்ணங்களுக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும், செயலுக்கும் நாம்தான் பொறுப்பு, வேறு எவரும் இலர் என்பதே உண்மையின் உணர்வு”.

அதிகார ஆசை

“கட்சி, தேசம், இனம், மதம் என்பவைகளுடன் தன்னிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு பெரிய பொருளுடன் தன்னை ஒப்பு நோக்குவது என்பது அதி காரத்தை தேடுவதேயாகும்.

நீ பலவீனனாக, சோம்பேறியாக, உதவாக்கரையாக இருப்பதால் பெரியது ஒன்றை தேடுகிறாய். பெரியது ஒன்றுடன் உன்னை ஒப்பிடும் செயல் பதவி அதிகாரம் இவற்றுக்கான ஆசைகளேயாகும்.

நம் சுமைகளை எப்போதும் தூக்கிக்கொண்டே வாழ்க்கையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவற்றைப் பொறுத்தவரையில் நாம் என்றும் மடிவதில்லை. எந்த ஒரு உணர்ச்சிக்கும் ஒரு முடிவு உண்டு. அதனாலேயே ஒவ்வொரு உணர்ச்சியும் மேலும் மேலும் வெவ்வேறு உணர்ச்சிகளைத் தர ஊக்குவிக்கும்.

அன்பைப்பற்றி பிறர் கூறுவதெல்லாம் அன்பாகாது. அன்பை ஒவ்வொருவரும் தம் பொருட்டு தாமே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்த ஒரு இன்பமும் வேண்டும்போது கிடைக்காது போனால்... போராட்டங்கள், அச்சம் ஆகியவை தோன்றுகின்றன. வேண்டியது கிடைக்காதோ என்ற அச்சம் இருப்பதை இழந்துவிடுமோ என்ற அச்சம்”.

கவனம்

“நம்மில் பலர் கவனக்குறைவான நிலையில்

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானவர்களுக்குச் சொன்னது

உள்ளோம். புறப் பொருட்களையோ, அகப்பொருட்களையோ, பற்றி அறியும் நிலையில் நாம் இருப்பதில்லை. ஒருபறவை, ஓர் ஈ, ஓர் இலை அல்லது சிக்கல் நிறைந்த ஓர் ஆளின் அழகைக்கண்டு உணர்வேண்டுமாயின் உங்கள் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டும். அதுதான் அறநிலை.

வாழ்வது எப்படி என்பதை அறிவோமானால், சாவும் வாழ்வைப்போன்ற ஒன்றுதான் என்ற வியப்பிற்குரிய உண்மை புலனாகும். இவ்வுலகில் எப்பகுதியில் இருப்பவர்களாயினும் எந்தப் பண்பாட்டைத் தழுவியவர்களாயினும் நாம் ஒவ்வொருவருமே தனியொருவன் என்ற வகையிலும் மனிதன் என்ற முறையிலும் அனைத்துலக வாழ்வின் நிலைமைக்கெல்லாம் முழுப்பொறுப்பு வாய்ந்தவரென்ற அடிப்படையை உணர்வேதான் முற்றும் வேறான உலகத்தை உருவாக்க உதவிபுரியும்.

ஏற்கனவே இருந்ததற்கும் இப்போது இருப்பதற்கும் இடையே ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது போராட்டம் விளைகின்றது. ஒப்பிடுதல் என்பதே இல்லாத போதுதான் உள்ளது. உள்ளபடி இருக்கின்றது, உள்ளது உள்ளபடி இருப்பதோடு வாழ்வதே அமைதியாயிருத்தல் ஆகும்.

ஏதோ ஒரு குருட்டு நம்பிக்கையோடு செயற்திட்டங்களோடு ஆராய்ச்சியைத் தொடங்குதல் நல்லதல்ல. சுதந்திர மனத்தோடேயே ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கவேண்டும். அப்போதுதான் வெற்றி விரைந்து வரும். எதை உடைமையாக்க விருப்பமில்லையோ அதுவே ஓர் உன்னதமான உயர்ந்த நிலை”.

ஞானி

“எவனொருவன் தனக்கெதுவும் தெரியாது என்கிறானோ அவனே ஞானி என்பதை அறிந்து கொள். தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளும்

பிரச்சினையைப் புரிந்து கொள்ள அதை மேலெழுந்த வாரியாக அல்லாமல் ஆழமாக அலசி ஆராய வேண்டும்”.

வார்த்தைகளில் ஜாக்கிரதை

“வார்த்தைகளிலும் அவற்றுக்கும் எதிரான வார்த்தைகளிலும் சாதாரணமாக நாம் திருப்தி அடைந்து விடுகிறோம். நாம் உலகாயதமாக இருக்கிறோம். இப்படி இருப்பதால் ஏதேனும் நிகழும் என்று நம்புகிறோம். யுத்தம் என்றால் என்னவென்று விளக்கிவிட்டால் யுத்தம் நிகழாது நின்றுவிடுமா? எண்ணற்ற சரித்திர ஆசிரியர்களும் வேதாந்திகளும் மத ஆதரவாளர்களும் யுத்தம் தோன்றும் விதத்தையும் தெளிவாக்கியுள்ளனர். சர்வத்தையும் நாசமாக்கும் ஒன்றைவிட மற்ற கொடூரமான யுத்தங்கள் நடந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றன. உதட்டளவில் வார்த்தையளவில் இல் லாமல் அதையும் கடந்து ஒரு அடிப்படை மாற்றத்தை நாம் தேடவேண்டும். மனிதகுலம் தழைக்க அதுவே நல்வழி என்பதை உணர்க.

தாயிடம் பால்குடிக்கும் குழந்தையை யாரும் பரிகசிப்பதில்லை. ஆனால் அதே குழந்தை முதிர்ந்த வயதில் தாய்ப்பால் தேட முடியுமா? எவ்வளவு விரசம். பள்ளியில் ஒரு சிறுவனை சேர்க்கிறார்கள். அவனுக்கு ஆசிரியர் மாணவன் கை படிய அச் செழுத்துக்களின் மேல் எழுதி பயிலச் சொல்கிறார். ஒருநாள் அந்தப் பயிற்சிப் புத்தகத்தைக் கொண்டுவரத் தவறினால் கடுமையான தண்டனை விதிக்கிறார்.

பட்டப்படிப்பு வகுப்பிலும் இவன் அப்பயிற்சிப் புத்தகத்தை நாடினால் சடங்குகள் துதிகள் அவ்வளவும் தாய்ப்பாலையும் பயிற்சிப் புத்தகத்தையும் போன்றதே! ஆரம்ப காலங்களில் அவசியப் பட்டாலும் நாளைடவில் அந் நிலையிலிருந்து மேல் நிலைக்கு நழுவினே ஆகவேண்டும்”.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

Knox e_Library

Click Here

Join Now

சமூகம் உன்னை உருவாக்கியதா? நீ சமூகத்தை உண்டாக்குகிறாயா? ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தன்னைத்தானே உணர்ந்து கொள்ள உடனே உண்டாகும் விடுதலை நாளை என்பது இல்லை; இன்றே இப்போதே நிறுத்துப் பார்த்து உன்னை அறி. பிறருடைய உபதேசங்கள் உனக்கு ஒரு தடைக்கற்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்வாயாக! உள் மனதில் மாற்றம் ஏற்படாமல் வெளிச் செய்கைகள் எந்தப் பயனையும் தராது. எவ்வளவு அறிவுபூர்வமான சட்டங்கள் நிறைவேற்றினாலும் சமுதாயம் வீழ்ச்சிப் பாதையில்தான் செல்லும். புரட்சி என்பது உள்ளே ஏற்பட வேண்டும் வெளியில் அல்ல.

மனக் குழப்பம் இல்லாத மனங்களில்தான் ஒழுக்கத்தின் பண்பு மிளிரும். அதுதான் ஒழுக்கமாகும்".

பழக்கம்

"ஒரு தீய பழக்கத்தை மாற்ற வேறொரு பழக்கத்தைக் கை கொள்ளுவது பலனளிக்காது, இரண்டு பழக்கங்களுமே ஒன்றின் இரு அம்சங்களே!

முதல் பழக்கத்தினால்தானே இரண்டாவது பழக்கம் வந்தது? முதல் பழக்கம் இல்லையெனில் இரண்டாவதுக்கு இடம் ஏது? ஒரு விதத்தில் இரண்டாவது பழக்கம் முதல் பழக்கத்தின் வால் எனலாம்.

ஒரு பழக்கத்திலிருந்து அது நல்லதாகவே இருக்கட்டும், தீயதாகவே இருக்கட்டும். விடுபட எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் எல்லாமே தொடர் சங்கிலிபோல் பற்பல பழக்கங்களுக்கு வழி கோலும், அதை எதிர்க்கும் எண்ணங்களிலிருந்து விடுபடுங்கள். அப் பொழுது என்ன நேருகிறது? நம் உள்ளத்தால் அந்தப் பழக்கத்தைக் கவனிக்க முடிகிறது. இந்த புத்தி எந்தவித ஆவலுமின்றி பழக்கத்தை மட்டுமே ஆராய் கிறது. இந்தப் புத்தி ஏற்பட்டு விட்டால் அப்பழக்கம் அற்பமாகிவிடுகிறது. இல்லையெனில் அப்பழக்கம்

மேலும் பல பழக்கங்களை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விடும்”.

மௌனம் என்பது

“மௌனம் என்பது அழைக்கப்படாதது. தேடிச் செல்லப்படாதது. தன்னை அறிந்து உணர நிகழும் கூர்மையான முழுமையான பார்வையில் இயற்கையாகவே எழுவதே மௌனம். வாழ்க்கையின் அடையாளம் பேச்சு. ஆனால் மௌனம்தான் வாழ்வே. எதிர்காலத்தை நோக்குபவன் உண்மையை உணர இயலாது. இப்பொழுதே இந்த வினாடியில் ஒன்றியுள்ளனவே உண்மை வாழ்வு பெற்றவனாகிறான்”.

மனம்

“நீ உலகில் உதிக்கும்போது எழுதாத காகிதமாகத்தான் உன் மனம் இருந்தது. பெற்றோர், சமூகம், ஆசிரியன் போதனைகள் யாவும் இந்த வெற்றுக் காகிதத்தில் எழுத ஆரம்பித்துவிட்டன. தன்னைத்தான் அறியாவிட்டால் தன் எண்ணங்கள் எழும் விதம், அவை செயல்படும் விதம், தன் உணர்ச்சிகள், தன் செய்கைகள் எதுவுமே தெளிவாகத் தெரியாது”.

உறவே உலகம்

“உலகம் என்றால் பிறரிடம் உனக்கு உள்ள உறவு எனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். உன்னிடமிருந்தும் என்னிடமிருந்தும் தனிப்பட்ட ஒன்றாவதே இவ்வுலகம். ஒருவரோடு ஒருவர் அமைத்துக் கொள்ளும் அல்லது அமைக்க முற்படும் உறவுதான் உலகம்”.

அதிக ஆசை

“உங்களை இன்னொருவரோடு ஒப்பிட்டுக் காண்பது பலாத்காரத்தின் இன்னொரு படிவமாகும். நீங்கள் பொறாமைக் கொண்டிருக்கும்போது, பலாத்காரம் அங்கே இருக்கும், அதிகாரம். அதிக ஆசை மற்றும் போட்டி ஆகியவற்றில் பலாத்காரம் இருக்கின்றது”.

பிரச்சினை அறி

“எந்தப் பிரச்சினையானாலும் அதை முற்றும் தீர்த்துவிடுவீர்களேயானால், மற்றுமுள்ள பிரச்சினைகள் அனைத்தையுமே எளிதாக எதிர்கொண்டு தீர்த்துவிடலாம். அந்தப்பிரச்சினை எழும்போதே அதனை எதிர்கொண்டு அதற்கு உடனே தீர்வு கண்டு அது மனதில் வேருன்றி விடாமல் செய்துவிட வேண்டும்”.

எண்ணங்கள்

“எண்ணம் என்றால் என்ன? அது எப்படித் தோன்றுகிறது? எண்ணத்தையும் செயல்களையும் ஒருசேர நிகழ்த்த முடியுமா?

எனக்கொரு எண்ணம் தோன்றுகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதைசெயலில் காட்ட வேண்டும் என்றால் அதற்கு ஒரு வழியைக் கண்டு பிடிப்பேன். அந்த வழியைக் கண்டுபிடிக்கும் போது சண்டைகளையும் சச்சரவுகளையும் தோற்று விக்கிறோம்.

எப்படி எண்ணம் தோன்றியது என்பதுதான் மிகவும் முக்கியம். அந்த உண்மையை அறிந்து பின்னர் செயல்களை நடைமுறைப் படுத்துவது பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். எண்ணங்களை அலசி ஆராய செயல்களில் ஈடுபடுவதில் பொருள் இல்லை. கருத்துக்கள்யாவும் கடந்த காலத்திற்கே என்றும் உரியன. வாழ்வது என்பது எப்போதும் நிகழ் காலத்தில் நடப்பதால் செயல் என்பதும் எப்போதும் நிகழ்காலத்திற்கே உரியது”.

பேராசை

“மனிதனை வாட்டும் பல குணங்களில் பேராசையும் ஒன்று. இந்த அவா இருப்பது இயற்கை என்று எண்ணுகிறோம். இது இல்லையெனில் உலகில் ஒரு வேலையும் நடக்காது.

மனிதனுக்கு ஆசை ஒரு தார்க்குச்சி போன்றது என்றெல்லாம் நியாயப்படுத்துகிறோம். இந்த ஆசை ஏன் உதிக்கிறது. பயம்தான். நிர்ப்பயமாயிருக்க பத்திரப்படுத்துதல் என்ற செயலின் விளைவே ஆசை.

வீடு, பதவி, குடும்பம், நட்பு, கல்வி அதிகாரம், எல்லாவற்றிலும் இவைகள் தொடர்ச்சியாக நம் சொந்தமாக்க எழும் முயற்சியே அது. ஆசை பெருகப்பெருக பயமும் அதிகரிக்கும். ஆசையை விட்டொழி நிரந்தரமான இடம் கிடைக்கும்.

வாழ்க்கை, காலத்தால் கட்டுப்படாத பரந்து விரிந்து கிடக்கும் ஒரு பேரியக்கம் ஆகும். ஏனென்றால் உணர்வின் எல்லைக்கும் அப்பாற்பட்டதே விடுதலையாகும். உங்களுடைய வாழ்த்து களை எண்ணுங்கள். ஒவ்வொன்றாய் பெயரிடுங்கள். மற்றும் கடவுள் கொடுத்த பரிசுக்களுக்காக அவருக்கு நன்றி கூறுங்கள்.

உறவு என்பது ஒரு கண்ணாடி முன் நிற்பதாகும். அதில் நான் எவ்வாறு உள்ளேனோ, அந்தப் படிக்கு என்னையே நான் காண்கிறேன்.

கனவிலிருந்து விழித்து இந்நினைவு உலகத்திற்கு வருகிறோமே அவ்வாறே அன்றாட உலக நினைவுகளிலிருந்து விடுபட வேண்டும். கனவு காண்போன் முழுமையான கனவு உலகைப் படைக்கிறான்".

காற்றைப்போல தியானம்

“தியானம் செய்ய முனைவீர்களானால் அது தியானமாகாது. நீங்கள் நல்லவராதல் வேண்டும் என ஆயத்தம் செய்தால் நன்மை மலராது.

பணிவு, பயிர் செய்யும் பொருளல்ல. அவ்வாறு செய்தால் அது பணிவாகாது. சாளரத்தைத் திறந்து வைத்தால் உள்ளே வீசும் காற்றைப்போன்றது தியானம். நீர் வேண்டுமென்றே திறந்து வைத்தாலும் வலுக்கட்டாயமாக அழைத்தாலும் அது அங்கு

காட்சி தராது. தியானம் எண்ணத்தின் வழியல்ல.

ஏனெனில், எண்ணம் சாமர்த்தியம் உள்ளது. எண்ணிலடங்கா வகையில் தன்னையே தன் வழியி லிருந்து தவறிவிடும் தியானம் அன்பைப் போன்றே பின்தொடர முடியாத ஒன்று. ஒருவர் தம் விருப்பப் படியே நடந்தால் அது முற்றிலும் குழப்பத்தை விளைவிக்கும். அதுவே இன்றைய இருப்பின் நிலை”.

கல்வி தரும் ஒழுக்கம்

“ஒழுக்கம் என்றால் கற்பது, கற்பது என்பது எல்லாவிதமான உரிமைகளையும் கீழ்ப்படிதலையும் முற்றும் மறுத்தலாகும், இதைச் சரிவரக் காண்பது ஒரு ஆராயும் வழியன்று. ஒழுக்கம் என்ற கட்டட அமைப்பின் நெளிவு சுளிவுகளைக் காண்பதே ஒழுக்கம். அதாவது ஒழுங்கின் அமைப்பைக்காணும் கல்வியே ஒழுக்கம், இவ்வாறு கற்பது செய்திகளை சேர்த்து வைத்துக் கொள்வதன்று. அதற்கு மாறாக ஒழுக்கத்தின் அமைப்பையும் அதன் தன்மையையும் உடனுக்குடன் காண்பதே கல்வி. அதுவே உண்மை ஒழுக்கம்”.

அறிவு என்பது

“அறிவது என்பது துய்ப்பதாகுமா? துய்த்தல் என்பது அடையாளங்கொண்டு அறியப்படுவது, அதுவே நினைவின் சேர்க்கை என்பதாகும்.

நீங்கள் கூறும் அறிவு என்பது சென்ற கால நிகழ்வின் விளைவு. நினைவு முன்பே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஆகவே ஏற்கெனவே நிகழ்வுற்ற ஒன்றை அறிவது என்றல்லவா ஆகிறது?

ஒன்று நிகழுங்கால் உள்ளபடியே நடைபெறுவதை அறியக்கூடுமா? அல்லது அந்நிகழ்வுக்கு ஒரு வினாடி பின்னரே அல்லது அது முடிவுற்ற பின்னேதான் அறிய முடியுமா?

உண்மையில் நிகழ்வு என்பது காலத்தில்

உட்பட்டதன்று. அறிவதோ காலத்திற்குட்பட்ட ஒன்று. நிகழ்ச்சியை காலம் என்ற கண்கொண்டு நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். மொழி பெயர்க்கிறீர்கள். அதை மனதில் பதியவும் செய்கிறீர்கள். ஆராய்ச்சியின் வழியாகவும் உடனடி அடையாளங் கொண்டு அறியும் வழியாகவும் இதுவே அறிவது எனக் கூறப் படுகிறது.

இந்த அறிவது என்ற பரப்பிற்குள் மலைக் கப்பாலும், மரத்தின் பின்புறமும் இருப் பதைக் கொண்டுவர விரும்புகிறீர். அறிந்தேயாக வேண்டும் என்ற வலுக்கட்டாயப் படுத்துகிறீர்கள். அப்பரந்த நீரை உம் மனத்திலும் கையிலும் பிடித்து வைத்திருக்க முடியுமா?

நீங்கள் பிடித்து வைத்திருப்பது உங்கள் கண்களின் காட்சியாகும், அதை சொற்கள் கொண்டு நினைவில் வைக்கிறீர்கள். உங்கள் நினைவு என்பது அந்த வெள்ளமல்ல எக்காலத்திலும் அவ்வாறு இருக்க முடியாது”.

முரண்பாடு

“விலங்குகளுக்கு தற்காப்பின் பொருட்டு ஒன்றைப் பின்பற்றவும், கீழ்ப்படியவும் உள்ளுணர்வு இயல்பாகவே உள்ளது. ஆனால், அதே உணர்வு மனிதனுக்கு அபாயத்தை விளைவிக்கும், கீழ்ப்படிதலும் பின்பற்றலும் தனியொருவனிடத்தில் செயற்கை செயலாகின்றன.

விடுதலை என்றால் மனம் போன போக்கில் நடப்பதல்ல, பெரிய சிக்கலுடைய சமூகத்தில் அவ்வாறு நடக்கவும் முடியாது. ஆகவேதான் தனி மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் உள்ள முரண்பாடு, பலருக்கும் ஒருவருக்குமிடையே முரண்பாடு”.

முயற்சி

“நாம் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வாறு அன்பு

செலுத்துவது என்று தெரிந்து கொள்ளும் போது தான், ஒத்துழைப்பு நுண்ணறிவுடன் கூடிய செயல் பாடு எந்த பிரச்சினைகளுக்கும் ஒன்று சேர்தல் ஆகியவை இருக்க முடியும்”.

அதிகாரப் போதை

“இந்த உலகில் அதிகாரம் பதவி ஆணை செலுத்துதல் ஆகிய ஆசை இல்லாமல் ஒருவர் வாழ முடியுமா? முடியும் என்பது தெளிவு.

தன்னைவிட உயர்ந்ததான ஒன்றுடன் ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளாதபோது அப்படி வாழ முடியும். இதை ஒன்றுபடுத்திக் கொள்வதே தன்னைவிட உயர்ந்த ஒன்றுடன் அதாவது கட்சி, நாடு, இனம், மதம், கடவுள் ஆகியவற்றுடன் ஒன்றுபடுத்திக் கொள்வதே அதிகாரத்தை தேடுவதாகும். நீங்கள் உங்களுக்குள்ளே வெறுமையுடனும் மந்தமாகவும் வலிலிமையற்றும் இருப்பதால் உயர்ந்த ஒன்றோடு ஒன்றுபடுத்திக் கொள்கிறீர்கள், உங்களை விட உயர்ந்த ஒன்றோடு ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளும் ஆசையே அதிகாரத்தை நாடும் ஆசை”.

ஒதுங்கியிரு

“ஒருவர் தனியாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் அது தன்னொதுங்களில் இல்லை. பேராசையென்ற உலகத்தில் இருந்தும் பகைமையில் இருந்தும் நுட்ப வழிகளையுடைய வன்முறையிலிருந்தும் விடுதலை என்பது இத்தனிமையின் உள்ளடங்கிய குறிப்பு”.

(ஆக பேராசையை விட்டு ஒதுங்கி இரு என்கிறார்.)

அறிவாற்றல்

“நமக்கு அறிவாற்றலிலின் வழிகள் தெரியும். ஆனால் அன்பின் வழி தெரியாது. அன்பின் வழி அறிவாற்றலின் மூலம் கண்டு கொள்ளக் கூடியதல்ல.

அறிவாற்றல் அதன் எல்லாவித கிளைப்

பகுதிகளோடு அதன் எல்லாவித ஆசைகளோடு முந்தும் அவாக்களோடு நாட்டங்களோடு முற்றுப் பெற்றுவிட வேண்டும். அன்பு உயிர்ப்பு பெற்று நிலவுவதற்கு.

அன்பிருக்கும்போது நீங்கள் ஒத்துழைக்கிறீர்கள். உங்களைப் பற்றியே நினைத்துக்கொண்டிருப்பதில்லை, என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? அதுதான் மிக உயர்ந்த நுண்ணறிவுத்திறம் அது நீங்கள் மேன்மை பொருந்திய நபராக இருந்தோ உயர்ந்த பதவிலிருக்கும்போதோ செலுத்தும் அன்பு அல்ல. அது வெறும் பயம்தான்.

உங்களுடைய முதலீடுகள் இருக்கும்போது அன்பு இருக்க முடியாது. அங்கு பயம்- உற்பத்தி செய்த சுரண்டல் நடைமுறைதான் இருக்கமுடியும். மனம் இல்லாதபோதுதான் அன்பு இருக்கமுடியும்.

ஆகவே நீங்கள் மனதின் மொத்த நடைமுறைகளையும் அதன் செயல்பாட்டையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்”.

குரு-சீடன்

“வாழவேண்டுமானால் ஒத்துழைப்பு என்பது இன்றியமை யாதது. அந்த ஒத்துழைப்பு சீடனிடமும் இல்லை. குருவிடமும் இல்லை. சீடன் குருவையும் குரு சீடனையும் ஒருவரை ஒருவர் அழிக்கிறார்கள்.

இத்தகைய ஒரு உறவில் ஆசிரியர் கற்பிப்பவன், மாணாக்கன் கற்பிக்கப்படுபவன் என்ற நிலையில் ஒத்துழைப்பதும் சேர்ந்து இயங்குவதும் கூடி ஆராய்வதும் ஒன்றாய்ப் பயணம் செய்வதும் எவ்வாறு முடியும்?

சமூக அமைப்பின்படி பதவிநிலை, ஆட்சி, பதவிப் பிரிவுகள் இருக்கையில் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கையிலும் அல்லது ராணுவத்திலும் அல்லது வணிகத் துறையிலும் எதிலுமே அந்தப் பதவிப் பிரிவுகளின்

தன்மை என்பது உலகப்பற்றாகும்.

உலகத்தைத் துறந்த போதிலும் உலகப் பற்றில் அகப்பட்டுக் கொள்கிறோம்".

உறவு நிலை

“தொடக்கம் என்பது தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் நடைமுறை தன்னை அறிந்து கொள்ளாமல் ஒருவர் தன்னுடைய மனதையும் இதயத்தையும் அதன் வழிகளையும் அறிந்து கொள்ளாமல் வெளிப்புறத்தில் ஒழுங்கை நெறிமுறையை சூழ்ச்சியான சூத்திரத்தை ஏற்படுத்துவது சிறிதும் பொருளற்றது”.

உணர்ந்துகொள்

“எப்பொருளைக் குறித்து ஒருவன் செயல் படுகிறானோ, அப்பொருள் தானேதான் என்று காண்பவன் உணர்கின்றபோது, அவனுக்கும், கற்பனை உருவத்திற்கும் போராட்டம் கிடையாது.

அவனே அதுவாக இருக்கிறான். அதனின்றும் பிரிந்தவனாக இல்லை. அதனின்றும் பிரிந்து இருந்த போது அதனைப் பற்றி ஏதோ செய்வதிலோ அல்லது செய்கின்ற முயற்சியிலோ ஈடுபட்டிருந்தான்.

ஆனால் காண்பவன் தானே அதுவென்று உணர்ந்தபின் விருப்பமில்லை, வெறுப்புமில்லை, போராட்டமும் நின்று விடுகிறது”.

உலகை மாற்ற உங்களால் முடியும்

“உங்கள் மட்டில் நீங்கள் வன்முறையில் ஈடுபடாமல் இருப்பீர்களேயானால், நீங்கள் உங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு நாளும் அமைதி நிறைந்த வாழ்க்கையை உண்மையாகவே வாழ்வீர்களானால், போட்டியின்றி, பேராசையின்றி, அகுசையின்றி பகைமையை உருவாக்காத ஒரு வாழ்க்

கை வாழ்வீர்களானால், இந்த உலகைப் பெருமளவில் உங்களால் மாற்ற முடியும்.

நாம் செய்வதற்கு மிக மிக அரிய செயல்களில் ஒன்று நமது புற உலகினில் உள்ள பொருள்களை மட்டுமல்லாது, நமது அக வாழ்வில் நடப்பனவற்றையும் மெய்யான தெளிவுடன் நாமாகவே காண்பது தான்.

உங்கள் மனதை நிறைகும் துயரம், கவலை, ஆதிக்கம் இவற்றிலிருந்து விடுதலை பெறுவதே உண்மை. இவற்றை நீங்கள் நேருக்குநேர் நோக்குகையில் உண்மையான அன்பு என்ற நல்லாசை கிட்டும்”.

இறைவுணர்- மதமல்ல

“சமய உணர்வுடைய மனம் என்பது சமயத்தில் நம்பிக்கை, கொண்ட மனத்திலும் முற்றும் வேறான ஒன்றாகும். நீங்கள் சமய உணர்வு கொண்டவர்களாக இருக்கின்ற அதே நேரத்தில் ஒரு இந்துவாகவோ, ஒரு முஸ்லிமாகவோ, ஒரு கிறித்துவனாகவோ, ஒரு பௌத்தனாகவோ இருக்கமுடியாது.

சமய உணர்வுடைய மனம் எதனையும் வேண்டிச் செல்வதில்லை. இது ஓர் அச்சமற்ற மனநிலை. எனவே எவ்வித நம்பிக்கையும் அற்ற ஒரு மனநிலை.

ஆனால் எது உள்ளதோ அது மட்டுமே உள்ளது என்பதையே இருக்கின்ற மனநிலை. நாம் செயல்படும் போதெல்லாம் முழுமையாக செயல்படுவோமானால் உலகோடு நாம் கொள்ளும் உறவில் மாபெரும் புரட்சி ஒன்று உருவாகும்”.

அசட்டுத்தனம் விடு

“அறிந்தோ அறியாமலோ நாமனைவரும் மிக்க தன்னலங் கொண்டவர்கள். நாம் நினைத்தவற்றையெல்லாம் அடையும்வரை யாவும் சரிவராயிருப்பதாக எண்ணுகிறோம்.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானவர்களுக்குச் சொன்னது

ஆனால் எதிர்பாராதவிதமாக சிதறியடிக்கும் நிகழ்ச்சியொன்று நேருமானால் நம்பிக்கை இழந்து, வேறு ஏதாவது கிடைக்கும் என்று நம்பி அழுகிறோம். அந்த நம்பிக்கையோ மறுபடி சிதறக் கூடியது.

இவ்வாறாக இது தொடர்ந்து நிகழும், நீங்கள் இதன் முழுமையான இடர்களையெல்லாம் அறிந்த போதிலும் இதில் சிக்கிக் கொள்ள விரும்பினால், அவ்வழியே செல்லுங்கள். இந்த அசட்டுத்தனத்தை நீ பார்த்தால், இயல்பாகவே அழுவதை நிறுத்தி உம்மைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்வதையும் நிறுத்தி, உம் குழந்தைகளுடன் புத்தொளி பெற்றுப் புன்னகையுடன் வாழ்வீர்".

உண்மையை புரிந்துகொள்

“ஆறுதலைத் தேடுவது என்பது மாயையில் வாழ்வதாகும். அம்மயக்கம் விலகிப் போனதும் உங்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படுகிறது.

ஏனென்றால் நீங்கள் ஆறுதல் என நினைப்பது உங்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. துயரத்தைக் காட்டவோ புரிந்து கொள்ளவோ விரும்பினால், உண்மையில் உனக்குள் என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். அதை மறைத்தலாகாது.

இதைச் சுட்டிக்காண்பித்தல் கொடுமை ஆகுமா? இது அருவருப்பும், நாணமுள்ள செயல் அல்ல. அதைத் தெளிவாக நீர் காண்பீரானால், உடனே துயர் துடைக்கப்பெற்று சிறு காயமும், வடுவுமின்றிச் சென்றுபோன வாழ்க்கையின் சுவடுகளால் தீண்டப் பெறாது புதியவராக வெளிவருவீர்கள்.

இறப்பு நாளையோ தவறினால் சற்று தூரத்திலோ ஒரு மூலையில் அல்லது இன்னும் சில ஆண்டு களுக்குப் பின்னரோ எந்த நேரமாவது நேர்ந்தே தீரும்.

வாழ்க்கையின் மிகப்பெரிய இவ்வுண்மையோடு

நாம் உறவு கொண்டேயாகவேண்டும்”.

எது தியானம்?

“நான் இன்றிலிலிருந்து அமைதியாக ஒரு இருக்கையில் அமர்ந்து எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்துவேன் என்று நீங்கள் கூறினால் தன்னைத்தான் ஏமாற்றிக்கொள்வதற்கென்று எண்ணம் ஏற்படுத்தும் சூழ்ச்சிகளிலே அகப்பட்டுக்கொள்வீர்கள்.

பேரெண்ணங்களிலோ கற்பனை உருவங்களிலோ ஆழ்ந்து போவது தியானமல்ல. விளை யாட்டுப் பொருள்களில் ஈடுபட்டு ஒரு குழந்தை எவ்வாறு அமைதி அடைகிறதோ அவ்வாறே மூச் சடக்குதல், ஜபம் செய்தல் இவையாவும் ஓரளவு அமைதியைத் தரலாம்.

தியானமுள்ள மனம், நாள் முழுவதும் சொற்கள், விமர்சனங்கள், கொள்கைகள் இவற்றின் உதவியின்றி வாழ்க்கை ஓட்டத்தின் நெளிவு சுளிவுகளையெல்லாம் கூர்ந்து நோக்கும் திறனுடையது, கேள்வித் திறனும் பெற்றது.

இரவில் துயிலும் தியானமுள்ள மனம் கனவற்று உறங்கும். ஏனெனில் நாள் முழுவதும் விழித் திருக்கும் சோம்பேறிகளே கனவு காண்பர். பகலில் அதைத் தூக்கமுள்ளோர்க்கு தன் நிலையை உணர்ந்த கனவுகளின் உதவி தேவை.

எண்ணங்களால் உருவாக்கப் பெறாத அம்மோன நிலை, வாழ்வின் ஓட்டத்தை உள்ளும் புறமும் உன்னிப்பாய் கவனித்து அதற்கு முழுதாய் செவி சாய்க்கும் உள்ளத்தையே வந்தெய்தும்.

மிக உயர்ந்த உணர்வே உயர் அறிவாகும். மனிதனால் உண்டாக்கிய எம் மருந்தும் இந்த அறிவைத் தராது. அறிவின்றி அன்பில்லை. அன்பு என்பது உறவு.

இவ்வன்பின்றி மனிதனிடம் ஓர் ஓட்டமுள்ள சமநிலை இல்லை”.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானவர்களுக்குச் சொன்னது

எப்படி உணருகிறீர்கள்?

“ஒரு நபரோடு உங்களுக்கு உள்ள உறவை எப்படி உணர்கிறீர்கள்?

மரங்களை, பறவையின் ஒலியை எவ்வாறு உணர்கிறீர்கள். ஒரு செய்தித்தாளை படிக்கும்போது விளையும் செயல்பாடுகளை எவ்வாறு உணர்கிறீர்கள்?

மனத்தின் மேற்போக்கான செய்கைகளை மட்டும் உணர்கிறோமா? அல்லது உள்ளே உள்ளவற்றையும் சேர்த்து உணர்கிறோமா? எந்த ஒன்றையும் எவ்வாறு உணர்கிறோம்? முதலில் ஓர் உந்துதலுக்கு ஏற்படும் வினை விளைவாய் உணர்கிறோம் அல்லவா?

இது தெளிவான கண் கூடான உண்மை, நான் மரங்களைப் பார்க்கிறேன், ஒரு வினை விளைகிறது. பின் புலனுணர்வு ஏற்படுகிறது. தொடர்பு ஒன்றுதல், ஆசை ஆகியன ஏற்படுகின்றன. இது தான் சாதாரண நடைமுறை, அல்லவா? உண்மையில் என்ன நிகழ்கிறது என்பதை எந்த நூல்களையும் படிக்காமலே நாம் காண முடியும்.

கடலோரம் காலாற உலவுங்கள், அப் பொழுதாவது தியானத்தின் தன்மையைக் காணும் வாய்ப்புகள் உண்டாகலாம். அப்படி நேரா விட்டாலும் நீங்கள் அதைக்கண்டறிய முயலாதீர்கள். நாம் வலுவில் சென்றடையும் பொருள் தியானமாகாது.

அவை உங்கள் அனுபவத்தின் நினைவு அலைகளாகதான் இருக்கக்கூடும். நிகழ்காலத்தின் மரணமே, மலை நடுவில் நீங்கள் உலவும் பொழுது அவ்வியற்கை எழில் உங்களது வாழ்க்கையின் இன்ப, துன்பங்களை உணர்த்தக்கூடும்.

நீங்கள் விழிப்படைந்து உங்கள் துயரத்தையும் அதைத்துடைப்பதற்கு ஒரு வழியையும் காண்பீர்.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

தியானமே அதன் ஆணிவேர். அதுவே மலர். மலரின் பயன் கனி, சொற்களே பொருளை பழம் என்றும், பூவென்றும், செடியென்றும், வேரென்றும் வெவ்வேறாகப் பிரிகின்றன.

இப்பிரிவை உண்டாக்கும் செயல் நன்மையைத் தராது. முழுமையாகக் காண்பதே செம்மைச் செயல்.

தியானமற்ற வாழ்க்கை வண்ண வண்ண ஒளியுடன் உலகில் குடியிருக்கும் குருடனின் வாழ்க்கைக்கு ஒப்பானது.

ஒரு சொல்லைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறுவதும் தோற்றமொன்றைத் துய்ப்பதும் மோனத்தைப் பழக்கமாக்கிக் கொள்வதும் தியானமானது நேரடி அனுபவத்தின் மூலமே, நம்முடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். அப்படி நேரடி அனுபவம் வேண்டுமானால், எளிமை வேண்டும்.

அதாவது, மெல்லுணர்வு வேண்டும். அறிவுச் சுமையால் மனம் மந்தமாகிப்போகிறது. இறந்த காலமும் எதிர்காலமும் மனத்தை மந்தமாக்குகின்றன.

நிகழ்காலத்திற்குத் தன்னைச் சரிபடுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றல் உள்ள மனமே தொடர்ச்சியாகவும், கணத்திற்கு கணமும் அவ்வாறிருக்கிற மனமே, சக்தி வாய்ந்த பாதிப்புகளையும் அழுத்தங்களையும் தொடர்ந்து சூழ்நிலை நம்மீது சுமத்திக் கொண்டிருப்பதைச் சந்திக்க முடியும்”.

மறுமொழி

“மறுமொழி கூறுவது இயற்கையே. ஊசி குத்தும் பொழுது ஏற்படும் வலிக்கு உடலளவில் மறு மொழி கூறாவிட்டால் நீங்கள் மரத்துப்போன நிலையுடையவராவீர்கள்.

அதேபோல் உள்ளத்தளவில் எதற்கும் மறுமொழி இல்லையென்றால் அதுவும் ஏதோ தவறுதான். நீங்கள் எவ்வாறு மறுமொழி கூறுகிறீர்கள் அம் மறு

மொழியின் தன்மை என்ன என்பது அம் மறுமொழியைக் காட்டிலும் முக்கியமானது. ஒருவர் உம்மைப் புகழும்பொழுதும், இகழும் பொழுதும் உம்மிடம் அவற்றிக்கு ஏற்றவாறு மறு இயக்கம் உண்டாகிறது. இவ்விரண்டும் தவிர்த்தலே ஒன்று இன்பம், மற்றொன்று துன்பம்”.

ரசனை கொள்

“நம் வாழ்க்கையில் அழகு மிகக் குறைவாக இருப்பது ஏன்? பொருட்காட்சி, சாலைகள், சித்திரங்கள், சிலைகள், இவை தேவைதானா? இனிய இசையை ஏன் கேட்க வேண்டும்? ஒருவருக்கு நல்ல சுவையை பற்றி கற்றுத்தர இயலும், இயல்பாகவே ஒருவருக்கு நற்கவை இருக்கலாம்.

அறிந்தவற்றையெல்லாம் கடந்த காலத்தைச் சார்ந்தவை என்போம். அறிந்தவை எல்லாம் நமது நினைவில் மொத்தமாய்ச் சேகரித்து வைக்கப் பட்டுள்ளன அதிலிருந்து, ஒப்புநோக்குவதற்கும் வழிகாட்டியாகக் கொள்வதற்கும் நாம் அறிந்தவற்றை எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

எனவே நமது வெளிப்பார்வையில் புதியதாக இருப்பது ஒன்றுமேயில்லை. நமது வாழ்க்கை இதுவாகவே இருந்து வருகிறது”.

கல்வி

“கல்வி பெறுதல் என்பது முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பதை உள்ளடக்கியது ஆகாது. சோதிப்பதற்கும் மாற்றம் காண்பதற்கும் ஒருவர் சுதந்திரமாய் இருக்கவேண்டும்”.

சிக்கலுக்குத் தீர்வு

எந்தச் சுறுசுறுப்பை அளிக்கும் மாத்திரையும் அது தங்கமாயினும் மனிதனுடைய சிக்கல்களை எந்நாளும் தீர்க்காது. மனிதனுடைய உள்ளம்- மனம் இவற்றின் அடிப்படை வேர் மட்டத்திலிருந்து

புரட்சி ஏற்பட்டால்தான் சிக்கல்களுக்கு முடிவு ஏற்படும்.

இப்புரட்சி கோருவது கடுமையான இடைவிடாத வேலையையும் காண்பது, கேட்பது, உயர்ந்த உணர்வுடன் இருப்பது என்பவற்றையுமே!”

நிபுணத்துவம் எது?

“நுண்ணறிவு என்பது நிபுணத்துவமா? நுண்ணறிவு என்பது நம்முடைய நடைமுறை பற்றி மொத்த விழிப்புணர்வே. அந்த நுண்ணறிவு ஒரு நிபுணத்துவத்தைப் பெறும் வகையில் வளர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றா?

ஏனென்றால் அதுதான் நடைபெறுகிறது அல்லவா... பாதிரியார், மருத்துவர், பொறியிலாளர், தொழில் முதலாளிகள், வியாபாரி, பேராசிரியர் இப்படியாக நிபுணத்துவ மனோ பாவமே நம்மிடமிருக்கிறது”.

மனநிறைவு

“எனக்கு வேண்டியதெல்லாம் எனக்கு எது மனநிறைவை அளிக்கிறதோ அதுதான்! அது சிற்றின்பமானாலும் பிறர்க்கு உதவி செய்வதானாலும் அல்லது ஒரு பெரிய சாமியார் ஆகவோ விஞ்ஞானியாகவோ ஆவதாயினும் சரி என்பதுதான் எல்லாம் ஒன்றுதானே?

மறைமுகமாகவோ வெளிப்படையாகவோ எவ்விதத்திலும் நமக்கு மனநிறைவு அளிப்பதுதான் நமக்கு வேண்டியதெல்லாம்.

இவற்றுக்கெல்லாம் அப்பால் முடிவான மனநிறைவை அளிக்கும் சிறப்பாக நாம் எண்ணுகிற தன்னைத்தான் உணர்ந்து அறிதல் என்ற ஒன்றும் இருக்கிறது. நாம் உண்மையாகத் தேடுவதெல்லாம் குறையே இல்லாத ஓர் மனநிறைவுதான்”.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானவர்களுக்குச் சொன்னது

சுவை

“பசிக்கும் காலத்தில் உணவு அருந்துதல் என்பது ஒன்று, ஒருவர் பசியாக இருக்கையில், அந்த ஒரு உணவின் சுவைதான் வேண்டும். அல்லது இந்த உணவின் சுவையே வேண்டும் என்று கூறுவது எண்ணத்தின் விளைவே. இதுவே திரும்பத் திரும்ப ஒன்றை அடைய விழைவதனால் விளையும் கேடு”.

முரண்சுவை

“சாதல் இன்றி உங்களால் வாழ்வது என்பது இயலாத காரியம். ஒவ்வொரு நிமிஷமும் உள்ளத் தளவில் நீங்கள் சாகாமல் இருந்தால் உங்களால் வாழவும் முடியாது. இது முரண்பட்ட கூற்றாகச் சிந்தனைக்கு தோன்றினாலும் உண்மையான கூற்றாகும்”.

கூர்ந்து கவனியுங்கள்

“தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்வதைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது மேலெழுந்தவாரியான விளக்கங்களை ஏற்கக்கூடாது. -பிறர் கூறுவதைக் கேட்பதுடன் நாம் தினசரி வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சினையைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். நம்முடைய சுயசிந்தனைகளை நோக்கவேண்டும். அவற்றின் மூலம் நாம் பிறரை எப்படித் தாக்குகிறோம் என்பதையும் காண வேண்டும்”.

காலம் எது?

“மணிகாட்டும் கடிகாரத்தைத் தவிர காலம் என்று ஒன்று உள்ளதா? நாம் பல பொருள்களை ஒப்புக்கொள்கிறோம். -கீழ்ப்படிதல் என்பது நம்முள் நன்றாகத் திணிக்கப்பட்டுள்ள ஒன்று. ஆகையால் ஒப்புக்கொள்ளுதல் இயற்கையே. ஆனால் பல பல இன்னல்களை விட்டுக் காலம் என்ற ஒன்று உள்ளதா?

நேற்று, இன்று, நாளை என்ற தொடர்பே

காலமா? அல்லது சென்ற நாட்களை நீக்கி காலம் என்று ஒன்று உள்ளதா? பல்லாயிரக் கணக்கான இறந்த நாட்களுக்கு தொடர்ச்சி தருவது எது?"

எது வாழ்க்கை?

“வாழ்க்கையின் முடிவான அர்த்தம் என்ன என்று நீ தேடுவதற்கு முன், சண்டைகள் தேச விரோத சக்திகள், குழப்பங்கள் எல்லா நாசங்களையும் அறியும் முன் நம்மிலிருந்து நாம் தொடங்க வேண்டாமா? இது மிகவும் எளிது என்று தோன்றலாம்.

ஆனால் உண்மையில் இது ஒரு கடினமான சாதனையாகும். தன்னை அறிவதற்கு, தன்னுடைய எண்ணங்கள் செயல்படும் விதத்தை அறிவதற்கு நாம் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் நம்முடைய ஆழ்ந்த உள்ளார்ந்த எண்ணங்களை அறிய முடியும். அப்போதே ஞான போதம் எழும்பும்”.

அமைதி நிலை

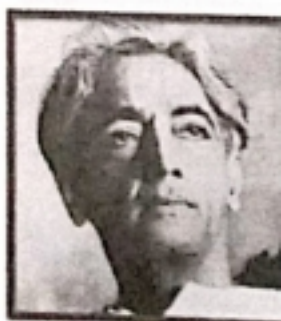
“தியானம் ஒரு சாதனையல்ல. அல்லது ஒரு தோற்றத்தைச் சிறைப்பிடிக்கும் செயலுமன்று, உணர்வின் கிளர்ச்சியுமன்று, அடக்கமுடியாத கரை புரண்டோடும் வெள்ளத்தைப் போன்றது தியானம்.

ஓசையில்லா ஓர் இசை இதைப்பழக்கத்தில் கொண்டுவரவும் பயன்படுத்தவும் இயலாது. தொடக்கத்திலேயே காண்பானிடமிருந்து பிரிந்து விட்ட அமைதி நிலை”.

பயம் உருவாவது எப்படி?

“நமக்குத் தெரிந்தவைகளை சேகரித்துக் கொண்டே போனால் அவைகளைத் தொலைத்து விடுவோமா? என்ற பயம் உண்டாகும். நமக்கு தெரிந்தவைகளை இழந்து விடுவோம் என்ற பயமே நமக்குத் தெரியாத வற்றைப் பற்றி ஏற்படும் பயமாகும். சேகரித்து வைத்தல் என்பது பயத்தை

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானவர்களுக்குச் சொன்னது

விளைவிக்கிறது. பயம் பின்னர் வேதனையாக மாறுகிறது.

இதை நான் இழந்துவிடக்கூடாது என்று சொல்லும்போதே பயம் இருக்கிறது. வேதனையை அகற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால்தான் பல பொருள்களைச் சேகரிக்கிறோம். சேகரிப்பதிலேயே பயம் அடக்கமாகிவிடுகிறது. சேகரித்து வைத்த பொருள்கள் மூலம்தான் பயமும் வேதனையும் தோன்றுகின்றன”.

எவன் மதவாதி

“காவி உடை உடுத்துவதாலோ, ஒரு வேளை ஆகாரத்தை மாத்திரம் புசிப்பதாலோ அல்லது பற்பல சங்கற்பங்களை மேற் கொண்டதாலோ ஒருவன் உண்மையான மதவாதி ஆகிவிடமாட்டான். ஏதொன்றாகவும் மாறாமல் எளிமையாக இருப்பவனே மதவாதி ஆவான். எளிய மனம் சீக்கிரத்தில் யாவற்றையும் கிரகிக்கும்”.

மாறவேண்டும்

“அகத்திலோ புறத்திலோ வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு தடத்தில் செல்லும் மனம் நுண்ணறிவுடன் விளங்காது. உண்மையை

அடையவேண்டும் என்றால் மனமானது உணர்ச்சி யுடனும் சுறுசுறுப்புடனும் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையை அறியக்கூடியதாகவும் ஏதோ ஒன்றாக மாறவேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தால்தான் முடியும்”.

தீர்வு

“எதிலிருந்து துன்பம் முளைக்கிறதோ அதன் அடிப்படையை தெரிந்து மாற்றுவதில்தான் துன்பம் நீங்குகிறது.

எந்த முயற்சியும் ஒரு அனுபவம்தான்.

என்னுடைய ஒரே அக்கறை, மனிதனுக்கு

முற்றிலுமாக நிபந்தனைகளற்ற சுதந்திரத்தை இனங்காட்டுவதுதான்”.

ஜே.கே. மாணவர்கள் சந்திப்பு

பிராக்வுட் பார்க் கல்விக்கூட மாணவர்களுடனும் ஆசிரியர்களுடனும் ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் 1969-ல் சந்தித்து உரையாடினார். அப்போது அவர் மாணவர்களின் கேள்விகளுக்கு விரிவாக பதிலளித்தார்.

முதலிலில் சில வார்த்தைகள்

இந்த சமூகத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் நல்ல மன வளர்ச்சியுடன் மலர்ந்துகொண்டே இருக்கிறோமா? அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட குறுகிய பாதையிலேயே சென்று கொண்டு, செய்யத் தவறிவிட்ட செயல்கள் பலவற்றை எண்ணி, வாய்ப்பை இழந்து வருந்தும் வகையில் இறுதிக் காலத்தை கழிப்போமா? இதைப்பற்றி இப்போது நாம் கலந்து பேசுவோம்!

நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்-பிராக்வுட்டில் மாணவர்களாக மட்டுமல்ல, கல்வி கற்பிப்பவர்களாகவும் உள்ள நாம் மனதளவிலும், வெளிப்படையாகவும்கூட (இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவைதானே) வளர்ந்து வருகிறோமா என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

வளர்ச்சி என்றால், உடலளவில் உயரமாகவோ, பலசாலிகளாகவோ, வளர்வது அல்ல. மனதளவில்-உள்ளத்தில் மலர்ந்து வருவதைத்தான் சொல்கிறேன்.

மலர்ச்சி என்று நான் குறிப்பிடுவது, நாம் மனதளவில் வளர்ந்து வருகையில், நம்மைத்தடை செய்யவோ, தடுத்து நிறுத்தவோ, எதுவும் இல்லாத ஒருநிலை. நம்மில் பெரும்பாலோர் மலர்வதில்லை, வளர்வதில்லை.

நம் வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்து, நம்மைத்தடுத்து நிறுத்தி, பயனற்றுவிடச் செய்கிறது. இதனால் மனதளவில் போதிய ஆழ்ந்த ஊட்டம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

ஒருவேளை- மருத்துவம், விஞ்ஞானம், தொல் பொருளியல், தத்துவம் என்று ஏதோ ஒரு துறையில் நாம் நிபுணர்களாக வேண்டும் என்று நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகம் எதிர்ப்பார்ப்பது தான் இதற்குக் காரணமோ? ஒரு வேளை, பல காரணங்களில் இது ஒன்றாக இருக்கலாம்- அதனால்தான் மனதளவில் நாம் நன்கு வளர்வது இல்லையோ என்னவோ...

நாம் கலந்து பேச வேண்டிய பல விஷயங்களில் இது ஒன்று என்று நான் எண்ணுகிறேன். ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் சேர்ந்த இந்த சமூகத்தில் நம்மை மலரவிடாமல் தடுப்பதுதான் என்ன?

நம் சமூகம், நம் பெற்றோர், நம் மதம், ஏன் நம் அறிவுகூட இவை எல்லாம் நம்மைக்கட்டுப்படுத்தி விடுகின்றனவா? இந்த சூழ்நிலைகள் நம்மை பாதித்து நம் அக மலர்ச்சியைத் தடுத்து விடுகின்றனவா?- என் கேள்வி உங்களுக்குப் புரிகிறதா?

நான் ஒரு கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவனாக இருந்தால், என் மனம், மூளை, என்னுடைய மொத்த உளவியல் அமைப்பு எல்லாம் கட்டுப்பட்டவையாக இருக்கும் அல்லவா? நான் ஒரு கத்தோலிலிக் கன் என்று என் பெற்றோர்கள் சொல்கிறார்கள். ஞாயிறுதோறும் சர்ச்சுக்கு செல்கிறேன். அங்கே சபை கூடுகிறது. அதன் அழகு, மணம், ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொள்ளும் புத்தாடை உடுத்திய மக்கள், பாதிரியாரின் குரல் இவை எல்லாம் மனதைக் கட்டுப் படுத்துகின்றன. ஆனால் மலர்ச்சியடையச் செய் வதில்லை. இது ஏன் உங்களுக்குப் புரிகிறதா?

நான் ஒரு குறிப்பிட்ட இடைவெளியில், குறிப்பிட்ட ஒரு பாதையில், குறிப்பிட்ட ஓர் அமைப்

பினுள் இயங்குகிறேன் - அந்தப்பாதை, அந்த அமைப்பு, அந்த இயக்கம் எல்லாமே கட்டுப்படுத்து பவையாக இருக்கின்றன. அதனால் மலர்ச்சி ஏற்படுவ தில்லை, இப்பொழுது என் கேள்வி புரிகிறதா? அதுதான் இங்கே நடக்கிறதோ?

பெற்றோர், சமூகம் போன்றவற்றால் வாழ்வில் ஏற்படும் பல எதிர்பாரா சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள், நிபந்தனைகள், வற்புறுத்தல்கள் ஆகியவற்றின் விளை வாக நாம் வெகுவாகக் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறோம். அதனால்தான் எளிதாக, மகிழ்ச்சியாக வளர்ச்சி யடையமுடியாமல் தடுக்கப்படுகிறோம்.

அப்படியென்றால் இந்தக்கட்டுப்பாட்டை முறியடிக்க இந்த பிராக்வுட் நமக்கு உதவி செய் கிறதா? இப்போது என் கேள்வி புரிகிறதா? அப்படி உதவி செய்யவில்லையென்றால், என்ன பயன்? இந்த அகமலர்ச்சியின் ஆழ்ந்த உணர்வை அறிந்திராத, உணர்ந்திராத, வாழ்ந்து பார்த்திராத லட்சக்கணக் கானவர்களைப் போலவே உங்களையும் ஆக்கி விட்டால் இந்த பிராக்வுட்டின் பயன்தான் என்ன? என் கேள்வி புரிகிறதா?

மாணவர்: வெளி உலகில், நிர்ப்பந்தம் செய்வது நிறைய இருக்கிறதே?

ஜே.கே: நிர்ப்பந்தம் நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள், சற்று நிதானமாக, ஆராய்ந்து பாருங் கள். நிர்ப்பந்தம் செய்யா விட்டால், நீங்கள் எதை யாவது செய்வீர்களா? இப்போது என் பேச்சைத் தான் கேட்பீர்களா? நான் உங்களை நிர்ப்பந் திக்கிறேன் புரிகிறதா? ஏதோ ஒரு மூளையில் உங் களைத் தள்ளிவைத்து, நிறுத்தி வைத்து நிர்ப்பந்திக்க வில்லை. ஆனால் உங்களுக்கான ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு உணர்த்துகிறேன். அது உங்களுக்கு நிர்ப்பந்திப்பதாக இருக்கலாம்.

ஏனெனில் நீங்கள் அதை கவனிக்க

விரும்பவில்லை. நீங்கள் வாழ்வில் குதுகலத்தையும், கொண்டாட் டத்தையும் எதிர்பார்க்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு விசேச மனிதர் என்று உங்களைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டு, விசேசமாக எதையாவது செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள். அதனால் மற்றவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கி விடுகிறீர்கள்.

எந்த விதமான நிர்ப்பந்தமும் இல்லையென்றால் நீங்கள் சுறுசுறுப்பாக இயங்குவீர்களா? அல்லது மிகவும் சோம்பல் தனத்தை வளர்த்து, ஒன்றும் செய்யாமல் திரிந்து, உதிர்ந்து போய்விடுவீர்களா? கணவன் அல்லது மனைவி, குழந்தைகள், வீடுவாசல், நிலம் எல்லாம் இருந்தும் உன்மனத்தில் உரிய மலர்ச்சி ஏற்படுகிறதா?

எனவே, சரியான சமயத்தில் நிர்ப்பந்தம் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கிறதா? புரிகிறதா? சரியான நிர்ப்பந்தம் கட்டாய நிர்ப்பந்தமோ, ஒன்றைப் பார்த்து அதைப்போல திருப்பிச் செய்வதற்கான நிர்ப்பந்தமோ, ஒரு தலைவனாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமோ அல்ல- உங்களை உன் மனதளவில் மலரச்செய்யும் நிர்ப்பந்தமே சரியானது.

ஏனெனில், இந்த மலர்ச்சி இல்லாவிடில் ஒருவர் இவ்வுலகின் சாதாரண வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு அறுபது அல்லது எண்பது வயதுவரை வாழ்ந்து மடிகிறார். அது ஒரு சராசரி மனிதரின் சாதாரண வாழ்க்கை எண்ணிப்பார்த்திருக்கிறீர்களா? இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது உங்கள் எண்ணம்தான் என்ன? என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

மாற்றம் புரிகிறதா?

மாணவர்: அதுபோன்று வாழ்வதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா என்றுதான் கேட்கவேண்டும்.

ஜே.கே: நண்பரே, நீங்கள் வளர, வளர பலரது வாழ்க்கையை பார்த்திருக்கலாம். சிலரே மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள். பல நிர்ப்பந்தங்கள், போட்டி

கள், ஒரே வேலைக்கு ஓராயிரம் பேர் போட்டி, பெருகிவரும் மக்கள் தொகை, உலகில் ஒவ்வொன்றும் பெரும் ஆபத்தானதாக மாறிவருகிறது புரிகிறதா? இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது என்ன தோன்றுகிறது?

நீங்கள் எதை சார்ந்து வாழ்கிறீர்கள்

மாணவர்: என் பெற்றோருக்கு வயதாகிக்கொண்டே போகிறது. காரணமில்லாமல் அவர்கள் இங்கும் அங்கும் அலைகிறார்கள், ஏனெனில் அதைப்பற்றிய பயம் ஒன்று இருந்து கொண்டே வருகிறது.

ஜே.கே: எனவே உலகில் பெரும்பாலோர் ஒரு நல்ல ஸ்திரமான பாதுகாப்பை, உள்ளத்திற்கு அமைதி தரும் பாதுகாப்பையும் கூட நாடுகின்றனர் என்று சொல்கிறீர்களா? இந்தப் பாதுகாப்பு, மலர்ச்சிக்கு வழி வகுக்குமா? புரிகிறதா? மலர்ச்சி என்று நான் குறிப்பிடுவது வளர்ச்சியை.

எந்த விதத்தடையும் இன்றி ஒரு தோட்டத்தில் வளரும் பூவைப்போல நீங்கள் வெளிப்படையான மற்றும் மனதளவிலும் தேவையான பாதுகாப்பை இப்போது நாடுகிறீர்களா? உள்ளத்தளவில் நீங்கள் யாரையாவது ஒருவரை நம்பி வாழ்கிறீர்களா?

ஒருவர் அல்லது ஒரு கொள்கை- நம்பிக்கை, ஒரு நாடு, ஒரு குழு அல்லது குறிப்பிட்ட தொழில்நுட்பத் துறையைப் படித்து அதில் ஆராய்ச்சி -இவை எதை யாவது நம்பி வாழ்கிறீர்களா? உங்கள் உள் பாதுகாப்புக்காக அறிவைப் பெருக்கி அதன் மூலம் மனதளவில் பாதுகாப்பை நாடுகிறீர்களா?

எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ள இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். உள்ளப் பாதுகாப்பு என்று ஒன்று இருக்கிறதா என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். என்கேள்வி புரிகிறதா?

கணவன், மனைவியைப் பல காரணங்களுக்காக

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது, சொகுக, இன்பம், ஊக்கம் முதலிலியவற்றுக்காக தனியாக சேர்ந்து இருக்கும்போது 'பரவாயில்லை நீங்கள் நன்றாகத் தான் இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்ல என்னைத் தட்டிக் கொடுத்து என்னை நல்லவன்' என்று சொல்ல ஒரு துணை வேண்டும்.

அதனால் சிறிது சிறிதாக எனது மகிழ்ச்சிப் பெருகி, அவளை அல்லது அவரைப் பெரிதும் நம்பி வாழும் வகையில் இணைந்து விடும், அந்த உறவில் ஒரு பாதுகாப்பான உணர்வு ஏற்பட்டாலும், உண்மையில் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா என்ன?

நிலையான உறவு

மாணவர்: உறவு முறியக்கூடியது.

ஜே.கே: உறவு எளிதில் முறியக்கூடியது. ஆனால் எந்த உறவிலும் ஒரு நிரந்தரப் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா? நீங்கள் காதல் வலையில் விழலாம், அதற்கு அர்த்தம் எதுவாயினும் சரி, ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு இருவரும் ஒட்டி உறவாடி ஒருவரையொருவர் எல்லாவற்றிக்கும் நம்பி வாழலாம்.

உடலளவிலும் மனதளவிலும் அந்த உறவில், அந்த உணர்ச்சி என்றென்றும் தொடர்வதையே நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். இல்லையா? அல்லது நம்பிக்கையோடு அதை எதிர்ப்பார்க்கிறீர்கள்.

உங்களை நீங்களே கட்டிப்போட்டுக் கொள்வதற்கு முன் (உங்கள் பாஷையில் காதலில் விழுமுன்) மனிதர்களிடையே உள்ள உறவில் பாதுகாப்பு எதுவும் இருக்கிறதா? வீணான சோர்வு மிக்க தனிமையை அது தவிர்க்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

நீங்கள் தனியாக, நிம்மதியின்றி, முழுமையான உணர்வு இன்றி, தனியாக வாழமுடியாது என்ற பயத்

துடன் இருந்து,

அந்த பயத்தால் ஏதோ ஒருவனுடன் அல்லது ஒன்றுடன் கூடி ஒட்டி உறவாட ஆரம்பிக்கிறீர்கள். என்ன ஆகிறது? அவ்வாறு இணைந்தாலும் முன்னைப்போலவே பயம் கொள்கிறீர்கள்.

ஏனெனில் அந்த இணைப்பையே இழந்து விடுவோமோ என்ற பயம். சரியா? அந்த நபர் உங்களை விட்டு இன்னொருவரை நாடுவாரோ, எனவேதான் உறவில் ஏதோ பாதுகாப்பு உள்ளதா என்பதை நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்து கொள்வது மிக முக்கியமானது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

உறவில், காதல் என்பது என்ன? கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறீர்களா? அது மனநிறைவு, பாதுகாப்பு, உணர்வுகளைத் தருகிறதா? உறவில் பாதுகாப்பைக் காணாவிட்டால், காதலில் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா? புரிகிறதா? புரியவில்லையா? சரி இதை மீண்டும் பார்க்கலாம்.

நான் உங்களோடு இணைந்திருக்கிறேன். உங்களைப் பிடித்திருக்கிறது. உங்கள் மீது, காதல் திருமணம் செய்து கொண்டு குழந்தைகள் பெற வேண்டும். ஆனால் இந்த இணைப்பு நிரந்தரமானதா? நீண்டு நிலைக்குமா? அல்லது முறிந்து விடுமா? ஆட்டங்கொள்ளுமா நிச்சயமற்றதா? இதை நான் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். உண்மையில் இது நிச்சயமானதல்ல சரியா?

எனவே உறவு என்பதில் இது ஒரு நிலை. உறவில் அன்பு இருக்கிறது என்று நாம் சொல்கிறோம். அன்பில் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா? அன்பு என்றால் என்ன? நாம் இதைச் சரியாகத் தெரிந்து கொண்டு செய்கிறோமா?

என்னுடைய முதல் கேள்வியைப் பார்ப்போம்: மலர்ச்சி பெற்று, வளர்ந்து முழுமையாக வாழ முடியுமா என்று எனக்குத் தெரியவேண்டும்.

தத்துவமேதை ஐ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மானாவர்களுக்குச் சொன்னது

இனிய சூழ்நிலையில் களிப்புடன் வாழவேண்டும். அல்லது வாழ்க்கை என்பது தனிமையான சோர்வு நிறைந்த, துன்ப மயமான, கொந்தளிப்பான அர்த்த மற்ற ஒன்றோ? புரிகிறதா? அதைத்தான் ஒருவர் முதலில் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். உங்கள் மலர்ச்சிக்கு பிராக்வுட் உதவுகிறதா?

பிராக்வுட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் இடையே உறவு இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இருப்பதைப் போல இது தவிர்க்க முடியாதது. நீங்கள் ஒவ்வொரு வரையும் ஒவ்வொரு நாளும் பார்க்கிறீர்கள். இந்த உறவின்போது ஒரு மீது நீங்கள் காதல் கொள்ள லாம், இல்லையா? அவருடன் ஒருவர் பிணைப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதன் பிறகு அந்தப் பிணைப்பு தொடரவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள். இல்லையா?

முடிவில்லாமல் அது நீண்டு நிலைக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள், ஆனால் முடிவில் நீங்கள் இருவருமே மாண்டு மடிகிறீர்கள். அந்த உறவில் ஏதாவது ஒன்று நிரந்தரமானதா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அந்த உறவு நிரந்தரமானதா? (தலையாட்டுகிறார்கள்) இல்லையென்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், அது அவ்வாறு இல்லையென்று எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?

அப்படிச் சொல்வீர்களா?

உங்களுக்குச் சர்ச்சிலோ, அல்லது பதிவு அலுவலகத்திலோ திருமணம் ஆகலாம். ஆனால் அந்த உறவில் மனப் போராட்டம், சண்டை, சச்சரவு, தனிமை, நம்பி வாழும் தன்மை போன்றவை எதுவும் இல்லாத உண்மையான சுதந்திரம் தொடருமா? இல்லை என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். அது ஏன்? ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள் என்று நான் கண்டு பிடிக்கவேண்டும்,

நீங்கள் காதலிலில் வீழ்ந்து திருமணம் செய்து

கொண்ட பின் முதல் ஆண்டில் இப்படிச் சொல் வீர்களா? இதில் பாதுகாப்பு இல்லையென்று சொல்வீர்களா? அல்லது சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே 5, அல்லது 10, 12 ஆண்டுகள் கழித்துதான் கடவுளே! இதில் பாதுகாப்பே இல்லையே என்பீர்களா?

மேலும், பாதுகாப்பற்ற, நிச்சயமற்ற, உறவில் இந்த வெறுந் தனிமை, சில நேர இனிமை, ஒரே முகத்தை மீண்டும் மீண்டும் பத்து, இருபது, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பார்த்துகொண்டே இருக்கும் இந்த உறவில் நீங்கள் மலர்ச்சி அடைவீர்களா? அழகான முழுமையான யாவும் நிறைந்த ஒப்பற்ற ஒரு தனி மனிதராகத் திகழ்வீர்களா?

மேலும் நீங்கள் காதலில் வீழ்ந்தபின் இந்தச் சொற்பொருள் அடிக்கடி உபயோகிக்கப்பட்டு, பாழாக்கப்பட்டு மதிப்பையும் இழந்துள்ளது, காதலில் வீழ்ந்தபின் மலர்ச்சி அடைவீர்களா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மாணவர்: நாம் ஒருவரோடு உறவு கொண்டாடும் போது அதில் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா என்றெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்க போதிய நேரம் ஒதுக்குவதில்லை என்று எண்ணுகிறேன். ஏனெனில் இந்த இரண்டு உருவங்களிடையே உறவு அதிக அளவில் இருக்கக்கூடும்.

ஜே.கே: ஒருவரைப்பற்றி மற்றொருவர் மனதில் ஒரு உருவத்தைச் சித்தரித்துக் கொள்கிறோம். என்கிறீர்களா? ஓர் ஆண், ஒரு பெண் அந்த உருவங்களில், தீர்மானங்கள் இருக்கின்றனவா? அந்தத் தீர்மானங்கள் நிரந்தரமாகத் தொடர வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறோம்.

நீங்கள் வளர, மலர....

மாணவர் : அந்த உறவில் மேலெழுந்தவாரியாகப் பல வி யங்கள் உண்டு. உருவங்களை ஒதுக்கி

வைத்தாலும் உண்மையானதைக் கண்டுபிடிக்க நேரமே இல்லை.

ஜே.கே. : நாம் இப்போது என்ன பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். முதலில், ஒருவர் மலர்ச்சி அடைய வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி இருக்கிறாரா? அதன் முக்கியத்துவம், உண்மை தேவை, அழகு எல்லாவற்றையும் உணர்ந்திருக்கிறாரா? இரண்டு பேரிடையே ஏற்படும் உறவு மலர்வதற்கு உதவுகிறதா? இது ஒரு நிலை.

நாம் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்துகிறோம் என்றும் சொன்னோம். அந்த அன்பு, மனித மனம், இதயம், குணம் இவற்றுக்கு ஊட்டமளித்து மலரச் செய்யுமா? புரிகிறதா?

நாம் மேலும் கேட்கிறோம். இங்கே பிராக்வுட்டில் இருப்பது உங்கள் வளர்ச்சி, மலர்ச்சிக்கு உதவுகிறதா தொழில்நுட்ப அளவில், ஏதோ ஒரு துறையில் நிபுணராக வருவதற்கு அல்ல, ஆனால் மனதளவில், அக மலர்ச்சிக்கு உதவுகிறதா?

நீங்கள் முழுமையான மனிதராக வளர, மலர எதுவும் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. தடை செய்யவில்லை. நீங்கள் மனம் தளராமல் ஏற்றத்தாழ்வு இன்றி இருப்பவர் என்று சொல்ல முடியுமா?

எனவே அன்பு என்றால் என்ன என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? இங்கே ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் பெற்றோரை நேசிக்கிறீர்கள். அவர்கள் உங்களை நேசிக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். நீங்களும் அப்படிச் சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள். இது ஆபத்தானது இல்லையா! என் கேள்வி... அவர்கள் நேசிக்கிறார்களா?

அவர்கள் உங்களை நேசித்தால் நீங்கள் பிறந்தது முதலே நிபந்தனையின்றி வளர்ந்து மலரவேண்டும்

என்று தீவிரமாகயிருப்பார்கள். ஏனெனில், நீங்கள் ஒரு மனிதர், நீங்கள்தான் உலகம். நீங்கள் மலராமல் உலகப்பாதையில் மாட்டிக்கொண்டு விட்டால், நீங்கள் மற்ற மனிதர்களை அழிக்கிறீர்கள். பெற்றோர் உங்களை நேசித்தால், நீங்கள் முறையாகக் கல்வி கற்கத் தீவிர முயற்சி செய்வீர்கள்.

தொழில் நுட்ப அளவில் வேலை தேடிக்கொள்வதற்காக மட்டும் அல்லாமல் மனப்போராட்டம் எதுவும் இல்லாமல் இருக்க, மனத்தளவில் அறிவு பெற முயற்சி செய்வீர்கள். நான் என் மகள் அல்லது என் மகனிடம் பிரியமாக இருக்கிறேன் என்று கூறும்போது இது எல்லாம் அர்த்தமாகிறது. புரிகிறதா? அல்லது என் மகன் நிறைய பணம் சம்பாதிக்கும் பெரிய வியாபாரி ஆவதை நான் விரும்பமாட்டேன். அது எதற்காக?

ஒரு துறையில் ஒரு நிபுணராவதும் வேண்டாம். பெரிய பெரிய பாலங்கள் கட்டுவது, சிறந்த டாக்டராவது போன்று அங்குமிங்கும் ஒரு சிலருக்கு உதவியாக இருந்தாலும் அது வேண்டாம்.

எனவே, அன்பு என்றால் என்ன? அதைக் கண்டு கொள்வது முக்கியமில்லையா? தயவு செய்து சொல்லுங்கள். நீங்கள் அதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பவில்லையா? நிச்சியமாக நீங்கள் உங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தை, அதில் இருப்போரை பெற்றோர்கள், நண்பர்கள், தாத்தா, பாட்டி ஆகியோரை பார்த்து வந்திருப்பீர்கள்.

அவர்கள் அனைவரும் அன்பு என்ற சொல்லைப் பயன் படுத்துகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட அவர்கள் சண்டைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஒருவரையொருவர் அழிக்க முயலுகிறார்கள். இது ஏன் புரிகிறதா? அது அன்பா? பின்னர் அன்பு என்றால்தான் என்ன?

அன்பு என்றால் என்ன?

மாணவர் : அதைப் பற்றிப் பேசுவது கஷ்டம்.

ஜே.கே. : அன்பு என்றால் என்ன? நீங்கள் எல்லோருமே அந்தச் சொல்லைப் பெரிதும் பயன்படுத்துகிறீர்கள். அதற்கு அர்த்தம்தான் என்ன? வெறுப்பு என்ற சொல்லும் தெரியும்.

அதன் அர்த்தமும் தெரியும். அதன் உணர்ச்சியும் தெரியும் இல்லையா?

எதிர்ப்பு, கோபம், பொறாமை, எல்லாமே வெறுப்பின் ஒரு பகுதி, எனவே ஒருவரை ஒருவர் வெறுப்பது என்றால் என்ன என்று உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்போது சொல்லுங்கள், அன்பு என்பது வெறுப்புக்கு நேர் எதிரா?

மாணவர் : உணர்ச்சிகள் நேர் எதிர்.

ஜே.கே. : எனவே உங்கள் மனதில், இதயத்தில் இரண்டையும் வைத்துக் கொள்ளலாம். (வெறுப்பு, அன்பு இரண்டு உணர்ச்சிகளையும் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? இல்லையா? இரண்டும் இரண்டு மூலைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நான் சிலரை வெறுக்கிறேன், சிலரை நேசிக்கிறேன். ஆனால், அன்பு இருந்தால் யாரையாவது வெறுக்க முடியுமா உங்களால்? மக்களைக் கால்வீர்களா? குண்டு வீசி அழிப்பீர்களா? உலகில் நடக்கும் இதுபோன்ற செயல்களைச் செய்வீர்களா?

எனவே முதல் கேள்விக்கு திருப்பிச் செல்வோம். நம்மில் ஒவ்வொரு மனிதரும் வளரவேண்டும். மலரவேண்டும் என்பதன் முக்கியத்துவத்தைத் தேவையை நாம் அனைவரும் கற்பிப்போரும் கற்றோரும் உணர்கிறோமா? வளர்ச்சி, மலர்ச்சி என்றால் உடலளவில் அல்ல, ஆனால் ஆழ்ந்து உள்ளத் தளவில்? இல்லையென்றால்

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

இதற்கெல்லாம் அர்த்தம் என்ன? கல்வி கற்பதன் பொருள்தான் என்ன?

பரீட்சைகளில் தேறிப் பட்டம் பெற்று, வேலை தேடிக்கொண்டு, அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் ஒரு வீட்டையும் அமைத்துக் கொண்டு விடுவது இதெல்லாம் உங்களுக்கும் உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் மலர்ச்சி அடைவதற்கு உதவுமா?

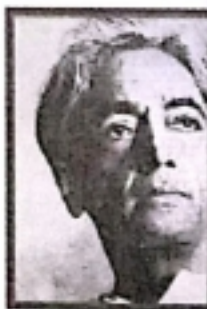
நீங்கள் என் மகளாகவோ, மகளாகவோ இருந்தால் அதைப் பற்றித்தான் முதலில் பேச விரும்புவேன். நான் சொல்வேன்: பாருங்கள், சுற்றிலும் பாருங்கள், பள்ளி நண்பர்கள் அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளோர், உங்களைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது பாருங்கள், உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு, அல்லாமல் உண்மை யைக் கண்டு கொள்வதற்காகப் பாருங்கள்,

எதையும் திரித்துப் பார்க்காமல் முழுமையாகப் பாருங்கள். திருமணமானவர்கள் சந்தோஷமாக இல்லை, சண்டையிட்டுக் கொள்கிறார்கள், முடிவில்லாதப் போராட்டம் தொடருகிறது, பிறகு பையனும் பெண்ணும் அவர்களுக்கும் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

மக்களிடையே பல வகுப்புகளைப் பாருங்கள். இனங்கள், பிரிவுகள், அறிவியல் பிரிவுகள், தொழில் பிரிவுகள், கலைப்பிரிவுகள், தேசியப்பிரிவுகள், மதப் பிரிவுகள் புரிகிறதா? எல்லாமே உடைந்து சிதறிப் போகிறது. அதைப் பார்க்கிறீர்களா? அடுத்த கேள்வி, அதை உடைத்தது யார்? புரிகிறதா? மக்களே இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். எண்ணம் இதைச் செய்திருக்கிறது.

நான் ஒரு கத்தோலிக்கன், நான் ஒரு யூதன், நான் ஒரு அரேபியன், நான் ஒரு முஸ்லிம், நான் ஒரு கிறிஸ்தவன் என்ற எண்ணமே இந்தப் பிரிவுகளை வகுத்திருக்கிறது. எனவே எண்ணம் என்பது இயற்கை

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

யாகவே அதன் செயலிலே பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதாக துண்டு துண்டாகச் செய்வதாக அமைந்திருக்கிறது.

உங்களுக்கு மட்டுமல்ல, புறத்தேயும் எண்ணம் என்பது பிரிவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை உணருகிறீர்கள் அல்லவா? இது கடினமாக இருக்கிறதா என்ன?

நான் என்ன கேட்கிறேன் என்றால், எண்ணம் என்பது அதன் தன்மையாலும் செயலாலும் பிரிவுகளை ஏற்படுத்திவிடும் என்ற உண்மையை உங்களால் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிகிறதா? அப்படிப் பார்க்க முடிகிறது என்றால் அதை ஓர் உண்மையாகக் காண்கிறீர்களா அல்லது ஒரு கருத்தாகத்தான் பார்க்கிறீர்களா? புரிகிறதா? அது என்ன? உண்மையா? அல்லது கருத்தா?

எல்லாம் எண்ணத்தின் விளைவுகள்

மாணவர் : அது ஒரு கருத்து.

ஜே.கே. : அதை ஏன் ஒரு கருத்தாகக் காண்கிறீர்கள்? நான் சொல்கிறேன், உங்களைச் சுற்றிலும் பாருங்கள், யுத்தங்கள், பீதி, குண்டுகள், கலவரம் மற்றும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உறவினர்களிடையே மனத்தாங்கல்கள், போட்டிகள் நிறைந்த சமூகம், வியாபார நோக்குடைய சமூகம் இவை எல்லாம் இந்த மேஜையைப்போல உண்மையாக உள்ளவைதானே?

அல்லது ஒரு கருத்து என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் ஒரு நுண் பொருளா? அப்படி அது ஒரு கருத்தாக இருந்தால் உண்மையாகக் கண்கூடாகக் காண்கையில் அதை ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?

மாணவர் : ஒருவேளை எண்ணமானது செயல்படும்

தன்மையால் ஓர் எல்லைக்குட்பட்டதோ? அது கடந்த காலத்திலிருந்து சிலவற்றை எடுத்துக்கொண்டு மற்றவற்றுடன் ஒப்பிட்டுக் பார்க்கிறதா...?

ஜே.கே. : எண்ணம் என்பதே உடைந்து, பல பிரிவுகளாக, மிகச் சிறியதாக இருப்பதுதானே, ஏன்? எண்ணத்தையே சொல்கிறேன். அதன் விளைவுகளை அல்ல, காலத்தின் விளைவே எண்ணம் இல்லையா? பாருங்கள். கண்டுகொள்ளுங்கள்!

கால ஓட்டத்தின் விளைவுதான் எண்ணம். நிச்சயமாக நீங்களே பார்க்கலாம். நினைவுகளின் விளைவுதான் அனுபவம். அறிவு மற்றும் கடந்த காலம், இவற்றின் விளைவுதான் அது இல்லையா?

நிகழ்காலத்தில் அது மாறுதலடைந்து தொடருகிறது. எனவே காலத்தோடு அது இயங்குகிறது. கடந்ததற்கும் நேரத்திற்கும் தொடர்புடையதால் எண்ணம் என்பது பல பிரிவுகளாக பல துண்டுகளாகத்தான் இருக்கும். ஒருபோதும் அது முழுமையாக இருந்ததில்லை, இருக்கவும் முடியாது.

கேளுங்கள், ஒன்பது வயது முதலே நான் ஆங்கிலம் படித்தேன், மற்ற மொழிகளையும் கூட. அது நினைவு இல்லையா? அவற்றைக் கற்க எனக்குச் சில ஆண்டுகள் ஆயின. அவை மூளையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சொற்கள், சொற்றொடர்கள், இலக்கணம்.

சொற்றொடர்களை எவ்வாறு ஒன்றுசேர்ப்பது? அவை எல்லாவற்றையும் கற்க நிறைய காலம் ஆகும் அல்லவா? அந்த காலத்திலிருந்து எழும் எந்த எண்ணமும் ஓர் அளவுக்கு உட்பட்டதே. எனவே எண்ணம் முழுமையானதல்ல, எண்ணத்தின் அளவு வரையறுக்கப்படுவதால் அது ஒருபோதும் முழுமையானதாக இருக்க முடியாது.

தயவு செய்து இதை ஒரு கருத்தாக கொள்ளாமல் உண்மையானதாகப் பாருங்கள். நினைவுகளின் விளைவே எண்ணம் என்று சொன்னோம்.

நினைவு மூளையில் இருக்கிறது, அது அனுபவமும் தொடர்ந்து சேர்க்கப்பட்டு வரும் அறிவும் ஆகும். உங்களை ஒன்று கேட்டால் நினைவு பதிலளிக்கிறது. எனவே எண்ணம் வரையறுக்கப்பட்டதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் ஏனெனில், நினைவு, அறிவு, காலம் எல்லாமே வரையறுக்கப்பட்டதுதான்.

உலகில் எண்ணம்தான் வகுப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நீங்கள் டச்சுக்காரர், நான் ஒரு ஜெர்மன், அவர் பிரிட்டிஷ் இனத்தவர், மற்றவர் சீனர், எண்ணமே இந்தப்பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எண்ணம்தான் மதங்களை உண்டாக்கியிருக்கிறது. எண்ணம்தான் யுத்தங்களையும் அதற்கான கருவிகளையும் உருவாக்கியிருக்கிறது. எண்ணம்தான் இதற்கெல்லாம் பொறுப்பு.

மாணவர் : நீங்கள் உதாரணத்துடன் சொன்ன எல்லாக் கருத்துக்களும்....

ஜே.கே. : அவை கருத்துக்கள் அல்ல, அவை எல்லாம் உண்மை.

மாணவர் : ஆமாம், ஆமாம். ஆனால்...

பிரிவுகளை உருவாக்கியது யார்?

ஜே.கே. நான் இறுதியில் உறுதியாக இருப்பேன். நீங்கள் இந்த உண்மையைப் பார்க்கிறீர்களா? என்று நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் ஒரு நாட்டிலிருந்து வருகிறீர்கள். நான் இன்னொரு நாட்டிலிருந்து வருகிறேன்.

நம் நிறங்களில் வேறுபாடு, பண்பாடுகளில் வேறுபாடு, மற்ற அனைத்திலுமே வேறுபாடு, இந்தியாவில் உள்ள பிரிவுகளைப் பார்க்கிறீர்கள் அல்லவா? முஸ்லிம், இந்து என்று? யார் அதை உருவாக்கினார்கள்?

மாணவர் : நான் பிரிவுகளைப் பார்க்கிறேன்.

ஆனால் அவை எல்லாம் மேலெழுந்தவாரியானவை. எனவே அவற்றைப்பற்றி எனக்கு அக்கறையில்லை.

ஜே.கே. : உங்களுக்கு அக்கறை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சிலருக்கு அக்கறை நிச்சயம் உண்டு. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்கிறார்கள். எனவே இதைப் பிரிக்கும் எண்ணத்தின் பின்னால் இருப்பது என்ன? கட்டுப்பாடுகளும் நிபந்தனைகளும்தான் இல்லையா? என் பெற்றோர் என்னிடம் சொன்னார்கள்: 'நீ ஒரு பிராமணன்' 'நீ ஒரு இந்தி' என உங்கள் பெற்றோர் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 'நீ ஒரு கிறிஸ்தவன்' என்று.

மாணவர் : ஒரு குழுவைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி இருப்பது இயல்பானதுதானே?

ஜே.கே. : இயல்பான உணர்ச்சி ஏன் இருக்கிறது? அதற்கு காரணம், அது ஒரு பாதுகாப்பாக இருப்பது தான். ஒரு சமூகத்தைச் சார்ந்திருப்பது, ஒரு சிறு குழுவுடன் இணைந்திருப்பது, இவை எல்லாம் ஒரு பாதுகாப்பான உணர்வைத் தரும். ஆனால் நீங்கள் ஏன் உலகிலுள்ள மனிதர்களோடு இணைந்து இருக்கக் கூடாது?

ஏன் ஒரு சிறு குழு?

அதனால்தான் நான் உங்களுக்கு உணர்த்துகிறேன். எண்ணம்தான் இந்த மனிதப் பிரச்சினைகள், மனப்பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று. இதை நீங்கள் ஒரு கருத்தாகப் பார்க்காமல் உண்மையாகப் பார்க்கிறீர்களா? உங்களுக்குப் பல்வலி இருந்தால் எனக்குப் பல் வலி என்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது என்றா சொல்வீர்கள்? அது எவ்வளவு உண்மையோ, அதேபோல இவையெல்லாம் உண்மையே.

இதை இப்படிப் சொல்வோம். எண்ணம் என்பது

அன்பா? எண்ணம் அன்பை உண்டாக்குமா?

மாணவர் : நீங்கள் ஒருவரை நேசித்தால், அதை எண்ணித்தானே ஆகவேண்டும்..?

அன்பு எப்படி உண்டாகிறது?

ஜே.கே. : நான் கேட்பது என்னவென்றால், எண்ணம் அன்பை வளர்க்குமா? எண்ணம் பல பிரிவுகளாக எப்போதும் துண்டு துண்டாகத்தான் இருக்கும் என்று சொன்னோம்.

அடுத்த கேள்வி: பல துண்டுகளாக இருக்கும் எண்ணச் சிதறல்கள், அதன் இயக்கத்திலும் செயலிலும், பிரிவுகளைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்றிருக்கும் போது எண்ணம் அன்பை உருவாக்கிக் வளர்க்க முடியுமா?

முடியாது என்று நீங்கள் சொன்னால் சற்று கவனமாக இருங்கள். நான் உங்களை மடக்கப் போகிறேன்! எண்ணம் என்பது அன்பு அல்ல, என்று நீங்கள் சொன்னால் அது ஒரு கருத்தா? அல்லது உண்மையா? அது உண்மையானதாக எங்கும் உள்ளதான ஒன்று என்றால்... அன்பைப் பொறுத்த வரையில் எண்ணத்தின் இயக்கமே இல்லை.

இதெல்லாம் சற்று அதிகமோ? இது உங்களுக்குப் புரிகிறதா? இங்கே அல்ல (தலையைத் தொட்டு...) மனத்தில் ஆழமாக.

மிக மிகக் கவனமாக இருங்கள், அன்பு என்பது எண்ணம் இல்லையென்றால் அது எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது இல்லையென்றால் பிறகு உறவு என்பதுதான் என்ன? எண்ணம் என்பது அன்பு இல்லையென்றால் இப்பொழுது உங்களுக்கு இருக்கும் உறவுகளுடன் என்னதான் செய்கிறீர்கள்?

எண்ணம் என்பது அன்பு இல்லையென்பதை

நான் கருத்தாகக் காணவில்லை, உண்மையானதாகப் பார்க்கிறேன். என்று நான் எனக்கே சொல்லி கொள்கிறேன். ஆனால் நான் திருமணம் ஆனவன். எனக்குக் குழந்தைகள் உண்டு, அன்னை இருக்கிறார். ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் உருவங்களை சித்தரித்துக் கொள்கிறோம். இந்த உருவங்களின் இயக்கமே உறவுகள் ஒன்றுக்கொன்று செயல்படுவது, உருவங்கள் என்பது என் அன்னை, மனைவி, குழந்தைகளைப் பற்றி நான் சித்தரித்தவை. இதைத்தான் நான் அன்பு என்கிறேன். நான் என் அன்னைமீது பிரியமாக இருக்கிறேன். மனைவியையும் குழந்தைகளையும் நேசிக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன்.

இந்த உறவு எண்ணத்தின் அடிப்படையில், உருவத்தின் அடிப்படையில் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன் என்று இப்போது நான் சொல்கிறேன். அன்பு என்பது எண்ணமாக இருக்கமுடியாது. எண்ணத்தின் விளைவாக இருக்கமுடியாது என்பதையும் நான் தெளிவாகப் பார்க்கிறேன். பிறகு என் அன்னை, மனைவி குழந்தைகளுடன் எனக்குள்ள உறவு என்ன ஆகும்?

மாணவர் : நீங்கள் இதை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

ஜே.கே. : எப்படி என்று ஒன்றும் கிடையாது. அது ஒரு யந்திரமயமான விஷயம் அல்ல, அதை நீங்கள் கண்கூடாகப் பார்க்கவில்லையா? அன்புக்கும் எண்ணத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை, அத்தோடு முற்றுப்புள்ளி வையுங்கள். எண்ணம் துண்டு துண்டாகக் ஆகிக்கொண்டே இருப்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்கிறேன். மிகவும் தெளிவாகப்பார்க்கிறேன். இது உண்மை, மெய்யானது, கருத்து அல்ல.

ஆனால் எனக்குத் திருமணமாகிவிட்டது. குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். அன்னை இருக்கிறார். என்னுடைய இந்த உறவுகள் மற்றும் எண்ணம் யாவும் இவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்தவை

என்பதை நான் கண்டுகொண்டு நன்கு உணரும்போது என்ன நடக்கிறது?'

மாணவர் : உருவங்களிடையே உள்ள உறவுக்குத் தான் அன்பு என்று பெயர். ஆனால் நீங்கள் அன்பு என்பது அதனின்றும் மாறுபட்டது என்கிறீர்கள்....

ஜே.கே. : நான் சொன்னேன் நான் காதலில் வீழ்ந்தேன், எனக்குத் திருமணம் ஆகி பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. எனக்குக் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். என் மனைவியைப்பற்றி ஓர் உருவத்தைச் சித்தரித் திருக்கிறேன். சரியா?

நான் அதை உருவாக்கியிருக்கிறேன். அவள் என்மீது குறைகூறி தொந்தரவு செய்திருக்கிறாள். என் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தியிருக்கிறாள். அவளும் என்னைப் பற்றிய ஓர் உருவத்தைச் சித்தரித்து வைத் திருக்கிறாள். நான் அவளை தொந்தரவு செய்து ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக இருவருக்கும் இடையே இந்த இயக்கம் தொடர்ந்து வருகிறது. பாலுணர்ச்சியிலும் சரி, மற்ற வழிகளி லும் சரி, அவளைப்பற்றி நான் ஓர் உருவகம் வைத்திருக்கிறேன். அவளும் என்னைப் பற்றி ஓர் உருவம் அமைத்திருக்கிறாள். இது உண்மை, தயவு செய்து இதை உணருங்கள்!

இவ்வாறு ஓர் உருவம் அமைப்பது, எண்ணத்தின் ஓட்டத்தில்தான். இதைக்கண்டு கொள்ளும்வரை அங்கிருந்து நகராதீர்கள்! இந்த உண்மையை விட்டு நீங்காதீர்கள்.

இப்பொழுது எண்ணம் என்பது பிரிவுகளின் இயக்கம் என்று நீங்கள் வந்து என்னிடம் சொல்லுங்கள். அது ஏன் என்பதை எனக்குத் தெளிவாக விளக்கிச் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் இது நேரத்தைப் பொறுத்தது, எனவே எண்ணம் என்பது அளவில் மிக மிகக் குறைந்தது, வரையறுக்கப்பட்டது. அது எனக்குத் தெரியும். அடுத்தகட்டம், அதைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகு

என் அன்னை, மனைவி, குழந்தைகள் ஆகியவர்களின் உறவோடு நான் செய்ய வேண்டியது என்ன?

எனவே என்ன ஆகிறது? என் மனைவி, கணவன், ஒரு பெண் அல்லது பையன் யாராயினும் சரி, இவர்களுடன் என் உறவு, காலத்தின் இயக்கம் மற்றும் பிரிவுகளின் இயக்கம்தான் என்பதை நான் உணர்ந்து கொள்ளும்போது என்ன ஆகிறது?

நீங்கள் இதை நோக்கினால், அன்பு என்றால்தான் என்ன? அன்பும் இதுவும் ஒன்றுதானா? அன்பு துண்டு துண்டாகத்தான் போகுமா? அன்பு என்பது ஒரு சித்திரமா எண்ணம் செய்த உருவமா, ஒரு நினைவா?

மாணவர் : முதலில் காதல் உணர்வில் ஏதோ ஓர் அழகைக் காண்கிறோம். பிறகு அதற்கு ஓர் உருவத்தைக் கொடுக்கிறோம்.

எதைப்பார்த்து எதை உணர்கிறீர்கள்

ஜே.கே. : நீங்கள் ஏதோ ஓர் அழகை பார்க்கிறீர்களா? அப்படியா? நீங்கள் உண்மையாகவே ஏதேனும் அழகைப் பார்க்கிறீர்களா?

நீங்கள் அதோ அந்தப் புல்வெளியில் இருக்கும் மரத்தைப் பார்க்கையில், அல்லது ஒரு பெண், ஒரு மேகம் அல்லது ஒரு நீர்ப் பரப்பைப் பார்த்து, அதில் அலாதியான ஒரு அழகைப் பார்க்கும்போது, அப்படியே சும்மா இருந்துவிட முடியுமா? அல்லது ஒரு கருத்தை, அழகான ஒரு கருத்தை அதிலிருந்து உருவாக்குகிறீர்களா? அதைப்பார்க்கும் தருணத்தில் என்ன நடக்கிறது?

மாணவர் : வார்த்தைகளே இல்லை.

ஜே.கே. : அப்படியென்றால்? எண்ணினாலும் வார்த்தையே இல்லை, எனவே எண்ணத்தின் இயக்கம் இல்லாதபோது அழகு தோன்றுகிறது, இதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா? (மாணவர்

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

கள் தலையசைக்கிறார்கள்) நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்ன வினோதம்!

எனவே அழகான ஒன்றைப் பார்க்கும்போது எண்ணம் ஏதும் இருப்பதில்லை. இப்போது அந்தக் கணத்திலேயே நின்று அதிலிருந்து நகராமல் இருக்கமுடியுமா? மேகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது மனம் பேசுவதில்லை. ஏனெனில் எண்ணம் இயங்குவதில்லை. மிகவும் அசாதாரணமான அழகான ஒன்றைப் பார்க்கையில் எண்ணம் சிறிதும் இருப்பதே இல்லை.

இப்போது மிகவும் கவனமாகப் பாருங்கள். கவனமாகத் தயவு செய்து கவனமாகக் கேளுங்கள். மேகமானது தன் ஒளியாலும், பிரகாசத்தாலும் பரந்த அளவாலும் உங்களை ஆக்கரமித்து விட்டது. இதை உணருகிறீர்கள்? மேகம் உங்களைக் கவர்ந்து உட்கிரகித்துக் கொண்டுவிட்டது, அதாவது அந்த கிரகிப்பில், நீங்கள் மறைந்து போய்விடுகிறீர்கள்.

அடுத்தகட்டம் ஒரு விளையாட்டுப் பொருளால் ஒரு குழந்தை கவரப்படுகிறது. அந்தப் பொருளை நீக்கிவிடுங்கள். குழந்தை மீண்டும் விஷமம் செய்யத் தொடங்கிவிடுகிறது. அதேதான் இங்கும் நடந்திருக்கிறது. மேகம் உங்களைக் கவர்ந்தது. மேகம் மறைந்தவுடன் நீங்கள் மீண்டும் உங்களை உணருகிறீர்கள்.

இவ்வாறு ஒரு மலை, மேகம், மரம், பறவையின் குரல், நிலத்தின் அழகு போன்றவற்றால் கவரப்படாமல் உங்களை மறைத்துக் கொண்டு வெறுமையாக இருக்க உங்களால் முடியுமா?

விளையாட்டுப் பொருளை நீக்கிவிட்டால் குழந்தை விஷமத்தை மீண்டும் தொடங்குகிறது. அலறுகிறது. கத்துகிறது. ஆனால் ஒரு விளையாட்டுப் பொருளைக் கொடுங்கள். அது குழந்தையைக் கவர்ந்து கொள்கிறது.

நான் கேட்கிறேன், விளையாட்டுச் பொருளே இல்லாமல் உங்களைக் கவருவதற்கு எதுவுமே இல்லாமல் உங்களின் மறைவு இருக்கமுடியுமா? ஆகா! இதன் அழகைப்பாருங்கள்! உங்களுக்குப் புரிகிறதா?

எனவே நீங்கள் இல்லாத போது அழகு இருக்கிறது, எண்ணம் இல்லாதபோது அழகு இருக்கிறது.

இப்போது அன்பு என்பது எண்ணம் அல்ல. எண்ணம்தானா? இந்தத்தொடர்பை உணர ஆரம்பிக்கிறீர்களா?

எது கவர்கிறது?

நான் உங்களை நேசிக்கிறேன். நீங்கள் என்னைக் கவர்ந்து விட்டீர்கள். நீங்கள் எனக்குத் தேவை, நீங்கள் நன்றாக இருக்கிறீர்கள். மணத்துடன் இருக்கிறீர்கள். நல்ல அழகான முடி இருக்கிறது. என் சுரப்பிகள், எல்லாவற்றையும் கோருகின்றன. சிற்றின்பம் முதலிய எல்லாவற்றையுமே நீங்கள் என்னைக் கவர்ந்து விட்டீர்கள். நான் உங்கள்மீது காதல் கொண்டு விட்டேன். அதுதான் கவர்ச்சி.

பிறகு உங்களை நான் பற்றிக் கொள்கிறேன். நான் உங்களை நேசிக்கிறேன். ஆனால் காலப்போக்கில் என் பழைய மனம் தன்னைத்தானே கண்டு வற்புறுத்திச் சொல்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அது அழகாதத்தான் இருந்தது. ஆனால் இப்போது எனக்கு அவளைப் பிடிக்கவில்லை. நான் அவளைக் காதலித்தேன். ஆனால் இப்போது என்ன நடந்து விட்டது!

தயவுசெய்து இதன் உண்மையைப் பாருங்கள், எங்கே அழகு இருக்கிறதோ, அங்கே எண்ணம் முழுமையாக மறைந்து விடுகிறது. எனவே அன்பு என்பது என்னுடைய முழுமையான மறைவுதான்.

புரிந்ததா? புரிந்ததென்றால் வாழ்க்கை ஊற்றைப் பருகிவிட்டீர்கள், நீங்கள்.

மாணவர் : இந்த உணர்ச்சி ஒருவர் கவரப் படுவதையும் உள்ளடக்கியதா?

ஜே.கே. : உணர்ச்சி என்றால் என்ன? எண்ணம் இல்லையென்றால் உங்களுக்கு ஏதேனும் உணர்ச்சி இருக்குமா? இதைக் கவனமாகப் பாருங்கள், உற்றுப் பாருங்கள், அழகு ஓர் உணர்ச்சியா? அழகு என்பது எண்ணம் இல்லாதது என்றோம். எண்ணம் இல்லாத போது ஏதேனும் உணர்ச்சி இருக்கிறதா? இதன் சாரத்தை உட்பொருளை உணருங்கள், மற்ற விவகாரங்களை விட்டு விடுங்கள். விரிவான விவரங்களைப் பின்னால் பார்க்கலாம்,

இந்த ஒரு பொருளின் உண்மையைப் பாருங்கள், அது என்னவென்றால் அழகு இருக்கும்போது எண்ணம் இருப்பதில்லை. அன்பு இருக்கும் இடத்தில் நான் மறைந்து இருக்கிறேன். நான் பேசிப் பேசி பிரச்சினைகள், கவலை, பயம் இவற்றில் வீழ்ந்து கிடக்கும் நான் அந்த நான் மறைந்து நிற்கும்போது அன்பு இருக்கிறது.

மாணவர் : நீங்கள் ஒரு மேகத்தைப் பார்க்கிறீர்கள். அது மறைந்து போய்விடுகிறது. பிறகு நீங்கள் உங்கள் நிலைக்குத் திரும்புகிறீர்கள்.

ஜே.கே. : சிறுவன் சிறுமிக்கு பொம்மை தருவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அவள் மிகவும் சந்தோஷமாக அமைதியாக இருக்கிறாள். தவிப்பதில்லை, அழுவதில்லை, சிறுவனிடம் ஒரு சிக்கலான விளையாட்டுப் பொருளைக் கொடுங்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு ஒருமணிநேரம் விளையாடிக் கொண்டிருப்பான். விஷமத்தனத்தை அவன் மறந்து விட்டான். பொம்மை, விளையாட்டுப் பொருள் எல்லாம் முக்கியமாகிவிட்டன, நீங்கள் மேகத்தைப் பார்க்கையில் வானத்தில் பறவைப் பறப்பதைப்

பார்க்கையில் என்ன நிகழ்கிறது? உங்கள் பேச்சு நின்றபோய் விடுகிறது.

நீங்கள் ஒரு மேற்கத்திய சினிமாப் படம் அல்லது ஏதேனும் ஒரு சினிமாவைப் பார்க்கும்போது நீங்கள் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் பிரச்சினைகள், கவலைகள், பயம் இவற்றைப்பற்றி எண்ணுவதே இல்லை. நீங்கள் சினிமாவால் கவர்ந்து இழுக்கப்பட்டுவிட்டீர்கள். சினிமாவை நிறுத்தினால் நீங்கள் உங்கள் நிலைக்குத் திரும்பிவிடுவீர்கள்!

-எனவே பாருங்கள், இதை இன்னும் சற்று ஆராய்ந்து நோக்கினால், கருத்துக்கள் விளையாட்டுப் பொருள்களே, குறிக்கோள்கள் உங்கள் விளையாட்டுப் பொருள்களே, இவை உங்களைக் முழுவதுமாக கவர்ந்து ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விடுகின்றன.

மதங்கள் உங்கள் விளையாட்டுப் பொருள்கள், இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் கேள்வி கேட்டால் நீங்கள் உங்கள் நிலைக்குத் திரும்பி விடுகிறீர்கள்: அமைதி இழந்து பயம் கொள்கிறீர்கள்.

எல்லாம் எண்ணம்தான்

மாணவர் : இதனின்றும் நீங்கி வெளியே விளையாட்டுப் பொருள்களின் உலகுக்கு வெளியே எந்த ஒருபொருளும் இல்லையா?

ஜே.கே. : நான் உங்களுக்குக் காட்டினேனே! தயவுசெய்து கவனமாகக் கேளுங்கள். எண்ணம்தான் இவ்வுலகை உருவாக்கியிருக்கிறது என்று சொன்னோம். யுத்தம், வியாபாரி, அரசியல்வாதி, கலைஞன், வஞ்சகன், அனைவரையும் சமூகமே உருவாக்கி யிருக்கிறது.

நம்மில் ஒருவருக்கொருவர், இடையே உள்ள உறவுதான் சமூகம். இது எண்ணத்தின் அடிப்

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

படையில் அமைந்தது. எனவே எண்ணம்தான் இந்த பயங்கர குழப்பத்திற்குக்காரணம். அப்படித்தானோ? அல்லது இதுவும் ஒரு கருத்தா? இதை ஒரு கருத்து என்று நீங்கள் சொன்னால் நீங்கள் வாஸ்தவமான இந்த உண்மையைப் பார்க்கவில்லை என்றுதான் பொருள்.

எனவே, அதிலிருந்து விலகுங்கள். எண்ணம் துண்டு துண்டாக கிடக்கிறது என்று சொன்னோம். அது எதைச்செய்தாலும் அது துண்டு துண்டாகிப் போய்விடும். நான் இங்கே அமர்ந்திருப்பது எவ்வளவு உண்மையோ அதைப்போன்றே இதையும் உண்மையான ஒன்றாகப் பார்க்கிறீர்களா?

மாணவர் : அதெல்லாம் யந்திர மயமான எண்ணம், ஆனால் அதைப் பயன்படுத்தும் ஏதோ ஒன்று அதன் பின்னே இருக்கிறதா?

ஜே.கே. : உங்களுக்கு யந்திர மயமான எண்ணத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை, அந்த யந்திர மயமான எண்ணம் நின்றுவிட்டால் பிறகு வேறு ஏதேனும் இருக்கும். ஆனால் அது யந்திர மயமான எண்ணம் என்று உங்களால் சொல்ல முடியாது. அது யந்திரமயமான எண்ணம், எனவே இன்னொன் றைப் பார்ப்போம் என்று உங்களால் சொல்ல முடியாது. எண்ணம் நின்றே ஆக வேண்டும். நிற்கும். உதாரணமாக, நீங்கள் அழகைப்பார்க்கும் போது பனிமூடிய சிகரங்களைக்கொண்ட பரந்த மலைத் தொடரைப் பார்க்கும்போது அதன் கம்பீரம், அழகு இவை உங்களைக் கவர்ந்து ஆக்ரமித்துக் கொள்கின்றன.

அந்த மலை அங்கு இல்லையென்றால் உங்கள் எண்ணங்களினால் நீங்கள் சண்டை, சச்சரவுகளுக்குத் திரும்புகிறீர்கள், தயவு செய்து நீங்களே இதைக்கண்டு கொள்ளுங்கள், உட்காருங்கள், தியானம் செய்யுங்கள் அதில் ஆழ்ந்து விடுங்கள்.

மானவர் : எல்லாம் சரிதான் ஆனால்...

ஜே.கே. : எல்லாம் சரிதான் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் நான் என் மாமா வீட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டும். மாமி, அன்னை, பாட்டியைப் பார்க்கவேண்டும், பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும். மற்றதெல்லாம் நம் எல்லோருக்கும் அதுதான் பிரச்சினை.

எனவே நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள். தொழில் நுணுக்கம் மற்றும் நடைமுறை விஷயங்கள் தவிர மற்றவற்றில் எண்ணம்தான் மிகவும் விஷமத் தனமான பொருள், உறவுகளிடையே அது ஒரு கொடிய பொருள்.

அதனால் அது அன்பையும் அழிக்கக்கூடியது என்பதை யெல்லாம் உண்மையாகவே உணரும்போது கண்டு கொள்ளும் போது... என்னதான் செய்யப் போகிறீர்கள்? நீங்கள் பணம் சம்பாதிக்கவேண்டும். ஒரு வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும், இதெல்லாம் எண்ணத்தை உருவாக்கும். அங்குதான் நீங்கள் எண்ணத்தொடங்குகிறீர்கள்.

பல் வைத்தியரிடம் செல்ல வேண்டியிருந்தால் அதைப்பற்றி எண்ணுகிறீர்கள். ஒரு சூட் அல்லது சட்டை வாங்கவேண்டியிருந்தால், வெவ்வேறு துணிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறீர்கள், இது சிறந்ததா, அது சிறந்ததா என்றவாறு அதற்கு எண்ணித்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் உறவுகளிடையே எண்ணம் என்பது கொடியது என்பதை நீங்கள் உணருகிறீர்கள். அவ்வளவே.

சாந்தி. (1969ல் நடந்த சந்திப்பு இது)

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

- பெயர் : ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி
- பிறப்பு : 12.5.1895 (நள்ளிரவு-12.30)
- தந்தை : ஜிட்டு நாராயணையா
- தாயார் : சஞ்சீவம்மாள்
- எத்தனையாவது பிள்ளை? : பெற்றோருக்கு ஜே.கே. எட்டாவது மகனாகப் பிறந்தார்.
- சொந்த ஊர் : ஆந்திராவிலுள்ள சித்தூர் மாவட்டத்தில் இருக்கும் மதனப்பள்ளி என்கிற அழகிய மலைப்பாங்கான சிறிய நகரம், இந்த இடத்திற்கு ஜிட்டு என்று பெயர்.
- ஜிட்டு : கிருஷ்ணமூர்த்தியின் பெயருக்கு முன்னால் இருக்கும் ஜே ஜிட்டு என்பதன் சுருக்கம் இதுதான். அவரது முன்னோர் வாழ்ந்த இடம். அதனால்தான் பெயரில் ஊர் ஒட்டிக் கொண்டது.

விழிப்பு

- : 1898-ல்
நித்யானந்தா
என்ற அவரது தம்பி
பிறந்தார். அவர் 1925-ல்

இறுந்து விடுபட்டார்.

அருமை தம்பியின்

மறைவு ஜே.கே.வை

பெரும் துயரத்தில்

ஆழ்த்தியது. அந்த

இழப்பே அவருக்குள்

ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்

படுத்தக் காரணமானது.

எழுதிய முதல் நூல் :

ஆசார்யனின்

காலடிகளில்

முதல் புனைப் பெயர் :

அல்சியோன் (இது ஒரு
கிரேக்கப் பெயர்)

இறுதிகாலம் :

92 ஆண்டுகள் உலக

வாழ்வை மேற்கொண்ட

ஜே.கே. 17-2-1986-ம்

ஆண்டு காலை 12.10-க்கு

மறைந்தார். கலிபோர்

னியா வெண்கரா என்ற

இடத்தில் அவரது உடல்

தகனம் செய்யப்பட்டது.

விருப்பம் :

ஜே.கே. யின் இறுதி

விருப்பப்படி அவரது

அஸ்தி-(சாம்பல்) மூன்று

பகுதிகளாக பிரித்து

அவற்றை முறையே

ஓரிசா, இந்தியா,

இங்கிலாந்து ஆகிய

இடங்களுக்கு கொண்டு

சென்று கடலில்

கரைக்கப்பட்டது.

தத்துவமேதை ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி மாணவர்களுக்குச் சொன்னது

- ☐ 'ஜே.கே.கிருஷ்ணமூர்த்தி வாழ்வும் வாக்கும்' (நர்மதா பதிப்பகம்)
- ☐ 'ஜே.கே.மனப்புரட்சி' (விஜயா பதிப்பகம்)
- ☐ 'ஜே.கே. நம்மை மேம்படுத்தும் எண்ணங்கள்' (பாரதி நிலையம்)
- ☐ 'ஜே.கே. தனி வழி நடந்த அற்புதஞானி' (நர்மதா பதிப்பகம்)
- ☐ 'அகமலர்ச்சி' (பிராக்வுட் பார்க் பள்ளி வெளியீடு)

நன்றி

